

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת וארא

זשפ"א

צו באקומען וועכענטליך די עצתו אמונה רופט: 718-387-2691

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטרסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די

אידישע שטוב

212-444-9169

קול

ברסלב

212-444-9191

חיזוק יומי

צו באקומען די חיזוק יומי

טעלעפאון מעסידזשינג

347-630-2876

אימעיל

chizikyomi@gmail.com

עֲבַדְתוּ אֱמוּנָה

- מִיִּין וְיִיב טָאָר נִישְׁט הָאָבֶן אַ סְמאַרְט־פֿאַן, ווען אירע
שְׂווע־סְטערס הָאָבֶן יֵא?..... א
- ווי אזוי קען איר זיך אָפֿעוואוינען פֿון טרינקען אַלקאהאל?..... ב
- מָעג מען לֶעֱרֵנען מיט אַ נִיגוֹן?..... ג
- ווי אזוי קען איר זיך שְׂטאַרְקֶן אױפֿצושטיין פֿרי און דאווענען
מיט מִנְיָן?..... ד
- ווי אזוי קען מען רֶעֶדן צום אײַבער־שְׂטֵן אין מְקוּהָ?..... ט
- ווי אזוי קענען מיר מאַכן אַז מען זאל אַננעמען אונזער טאַכטער
אין סעמינאַר?..... י
- ווי אזוי קען איר זיך היטן די אױגן גייענדיג הַפֿצָה אין
הייזער?..... יא
- ווי אזוי קען איר זיך שְׂטאַרְקֶן אײַבער מיין יצֵר הָרַע?..... יז

איש אמונות

- א די פייער פון רבי'ן זאל נישט אפבריען די טאטע מאמע.....
- ב זע צו לערנען יעדן טאג פון דיין לעבן אביסל תיקונים.....
- ג א גוטער מלמד בויט אויף די קינדער, און האט געדולד צו די קינדער.....
- ד א גוטער מלמד מעסט זיך נישט מיט וויפיל צעטלעך ער שיקט אהיים.....
- ה די מחשבות פייניגן דעם מענטש.....
- ו יעצט זאלט איר זאגן תהלים צו דאנקען דעם אייבערשטן.....
- ז זיין שטארק אין די צוויי זאכן וואס דער רבי האט אונז געהייסן.....
- ח אריינלייגן אין די קינדער אמונה, וועלן זיי נישט זוכן אנדערע גליקן.....
- ט א קליינע שמועס וואס עלטערן רעדן צו די קינדער, קען זיי געבן לעבן.....
- י דער עיקר הצלחה מיט תלמידים איז סבלנות.....
- יא

עצתו אמונה

מיין ווייב טאר נישט האבן א סמארטפאון, ווען איךע
שוועסטערס האבן יא?

שאַלה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך האב שוין לאנג געוואלט פֿרעגן די שאַלה, איך האב אָבער נישט געוואוסט ווי אזוי
עס ריכטיג ארויסצוברענגען, יעצט זע איך אז דער ראש ישיבה האט לעצטע וואך געשריבן
וויאזוי צו רעדן צו קינדער וועגן די ארומיגע משפּחה וואס האבן סמארטפאונס.

קודם וויל איך זיך באדאנקען אויף די ענטפער, אָבער ביי מיר איז עס נאך מער ווייל
דער וואס פֿרעגט עס איז נישט מיינע קינדער, נאר מיין ווייב; און די משפּחה זענען נישט
קאזינס, נאר איר מאמע וואס האט א סמארטפאון און א קאמפיוטער אין שטוב, און איךע
שוועסטערס וועלכע האבן סמארטפאונס און קוקן מאוויס.

מיין ווייב פֿילט זיך זייער ארויס פון די משפּחה אז זי איז קען נישט מיטהאלטן מיט אלע
זייערע זאכן און מיט אלע שמועסן וועגן א נייע עפיזאד וואס איז יעצט ארויס אין די סעריע פון
..., און אזוי ווייטער.

יישר פּח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְּבָרֵךְ - יום א' פֿרשת וארא, כ"ו טבת, שְׁנַת תשפ"א לְפָרֵט קָטָן
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

איר קענט זיך נישט פֿארשטעלן אייער זכות אז איר גייט מיט אייער מאן;
איר פֿרענגט נישט אריין אין שטוב קיין טעלעפאן, איר קוקט נישט קיין מאוויס -
אפילו עס איז אייך שווער. אייער מאן האט מיר געשריבן אז עס איז אייך זייער

שׁוֹעֵר וְעַן דִּי גִּאנְצֵעַ מִשְׁפָּחָה הָאֵט גְּרוֹיִסֶע שׁוֹינֵע בְּלִיטְשֶׁקֶדֶיגֶע טַעֲלֶעפֶאונְס, אַלֶע קוֹקֵן מְאוּוִיס, אַלֶע הָאֶלְטֵן מִיט דִּי סַעֲרִיעַ פֿון ...; וְעַן מְעַן קוֹמֵט זײַךְ צֵאָם אִינְאִינֶעם רַעֲדֵט מְעַן פֿונֶעם נִיעֶם קֵאפִיטֵל און נָאַר אִיר זַענֵט אָן קִיין טַעֲלֶעפֶאון, אָן קִיין מְאוּוִיס; אִיר שְׁפִירֵט זײַךְ אַרוִיס פֿון דִּי מִשְׁפָּחָה, אִיר זַענֵט נִישֶׁט אָפֿדֶעִטֶעד מִיט אַלֶע זַאכֵן, אִיר ווִילֵט אױף הָאָבֵן אַ מֵאַשִׁין אױף וואָס מְעַן קֶען קוֹקֵן וְכוּ'.

אִיךְ בַּעַט אִיךְ זײַער מֵרֵת ... תַּחֲנִי, יַעֲצֵט קֶען זײַן אִיז אַבִּיסֵל שׁוֹעֵר אַבַּעַר עֵס וְעַט אַרִיבֶער גִּיין אַבִּיסֵל צײט וְעַט אִיר זַען וואָס וְעַט פֿאַסִירֵן; אִיר וְעַט אױפֿשְׁטֶעלֵן אַ שׁוֹינֵע דוֹר עֲרִלִיכֶע אִידֵן, אִייעֲרַע קִינְדֶער וְעַלֵן הָאָבֵן אַ גַּעפִיל אִין תּוֹרָה און מִצְוֹת, זײ וְעַלֵן זײַן רִיין און לױטֶער; אַנְדֶערשׁ וְעַט זײַן בײַ דִּי עֲלִטֶערֵן וואָס זײ זַענֶען נִישֶׁט אָפֿגַּע־הִיטֵן, זײ הָאָבֵן טַעֲלֶעפֶאונְס און קוֹקֵן מְאוּוִיס, בײַ זײ וְעַט נִישֶׁט זײַן אַזױ ווי בײַ דִּי קִינְדֶער וואָס זײיעֲרַע עֲלִטֶערֵן זַענֶען עֲרִלִיךְ.

אִיר דֶאַרְפֵּט זײַךְ זײַער פֿרײַען אַז אִיעֲרַע מֵאַן אִיז אָפֿגַּע־הִיטֵן, עַר אִיז אַ רִינֶער אִינגֶערמֵאַן; אױב וְעַט אִיר צַעבֶרֶעכֵן דַּעם גֵּדֶר, אִיר וְעַט מְקִיל זײַן, מְעַן וְעַט אַנְהִיבֵן קוֹקֵן נָאַר דָּאַס און נָאַר יַענִץ - וְעַט עַר מְעַר נִישֶׁט אַהִיִּים קוֹמֶען, אִיר וְעַט בְּלִיבֵן עֲלֵנְד אַזױ ווי צַענְדִּלִּיגֶע פֿרױען וואָס זײיעֲרַע מְעַנֶער קוֹמֶען נִישֶׁט אַהִיִּים, עֵס אִינטֶערֶעסִירֵט זײ מְעַר נִישֶׁט אַהִיִּים צו קוֹמֶען צו דִּי ווייב.

אִיךְ הָאָף אִיר וְעַט זײַךְ מְחִזֵּק זײַן מִיט דִּי פֶאַר וְעַרְטֶער; אִיר וְעַט זײַן פֶּעלְזֵן פֶּעסֵט קַעגֵן דִּי נְסִיוֹנוֹת, אִיר וְעַט זײַן שְׁטַעַרְקֶער פֿון אִיעֲרַע מֵאַן, אִיר וְעַט זײַן דַּער וואָס זַאגֵט: "אִין אונְזֶער שְׁטוּב קוֹמֵט נִישֶׁט אַרײַן קִיין טַעֲלֶעפֶאון וְכוּ', וְכוּ'". דַּער אִיבֶער־שְׁטַעַר זַאל הַעֲלֶפֶן אִיר זַאלֵט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אִין אַלֶע עַנְוִיִּים.

...

ווי אזוי קען איך זיך אפגעוואוינען פון טרינקען אלקאהאל?

שאלה:

לְכַבֹּד דַּער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די שיינע בריוו, עס איז ממש א כִּלְבוּ, עס איז מיר מחיל' אין יעדן

הינזיכט.

איך האב זיך צוגעוואוינט צום ביטערן טראפ, נאך אלס בחור האב איך געטרינקען

אלקאהאל, און אצינד האב איך שוין חתונה געהאט ברוך השם, און עס איז מיר זייער שווער

זיך אָפּצוגעוואוינען דערפון.

אמאל איז עס געווען נאר שבת, אבער היינט איז עס שוין א גאנצע וואך. אסאך מאל קען איד נישט דערהייבן די דרוק, און איד כאפ א לחיים זיך צו בארואיגן. איד ווייס אז איד טו נישט גוט און איד דארף אן עצה.

יישר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשֶׁת וָאַראַ, כ"ו טבת, שְׁנַת תּשפ"א לִפְרֶט קָטָן לְכַבּוּד ... נְרוּ יְאִיר

איך האב עָרְהאַלְטֵן דיין בריוו.

איך בין אמאל געווען ביי מוהרא"ש אין צימער, פֿלוצלונג קומט אריין צו לויפן א איד מיט זיין זון, ער בעט מוהרא"ש זאל רעדן צו זיין זון ער זאל מער נישט טרינקען; דער בחור האט זיך צוגעוואוינט צו טרינקען, ער האט אזויפיל גע'ש'יכור'ט ביז ער איז פשוט אריין אין א סכנה, ער איז אנגעקומען אין שפיטאל וכו' וכו', דער איד האט געבעטן מוהרא"ש ער זאל ראטעווען זיין זון.

מוהרא"ש האט גערעדט צו דעם בחור, ער האט אים געגעבן צו פארשטיין דאס שעדליכקייט פון טרינקען און מוהרא"ש האט אים געגעבן אן עצה, ער זאל יעדן טאג לערנען די תורה אין ליקוטי מוהר"ן וואס רעדט פון שכרות (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כו) און זאגן די תפלה פון רבי נתן יעדן טאג (ליקוטי תפילות חלק ב', סימן כג); וועט דער אייבערשטער אים העלפן.

די זעלבע זאך זאלסטו טון, לערן די תורה וואו דער רבי זאגט די שעדליכקייט פון טרינקען און זיי זיך מתבודד אויף דעם; וועסטו ארויסגיין פון די צרה.

ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כו:

צריך להרחיק משכרות, ולדקדק שלא לשנות יותר מיכלתו, כדי שלא יבוא לידי שכרות, כי מעט השתיה לפי הצורך הוא טובה להרחיב דעתו, ודע, כי הדעת מלבש בחסדים, וכששותה במדה כראוי לפי ערכו, אזי נרחב דעתו ונתרומם מחו, ואזי נגדלין החסדים ביותר על ידי השתיה כי כשנתרומם הדעת, נתרוממין ונגדלין החסדים, כי הדעת מלבש בחסדים כנ"ל (ערובין סה): "כל המתפתה ביינו, יש בו מדעת קונו" 'מתפתה' דיקא, בחינת חסדים, שעל ידי היין נגדלין החסדים וזהו מתפתה, שעל ידי הגדלת החסדים הוא מתפתה ומתפיס, אף על פי שלא היה

רְאוּי לְהִתְפַּתּוֹת לְפִי חֲסָדִים סֶתֶם, וְהִיָּה יָכוֹל לְהִיּוֹת רְגֹז, אֲבָל עַל יְדֵי הַגְּדֻלַּת הַחֲסָדִים עַל יְדֵי הַיִּיָּן הוּא מִתְּפַתֵּה כְּנ"ל, אֲבָל הַשּׁוֹתָה יוֹתֵר מְדַאֵי וּמִשְׁתַּכַּר, אֲזִי אֲדַרְבָּא, מִתְּגַבְּרִין תִּקְף הַגְּבוּרוֹת, וְנַעֲשֶׂה כַּעַס וְרְגֹז, וְלַפְעָמִים מִתְּגַבְּרִין גְּבוּרוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְיֻכַּל לְבֹא לְיַדֵּי רַעוּת וְכוּ', חֶסֶם וְשְׁלוֹם: וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִין כָּל הַמַּצּוּוֹת וְהָאֲזַהְרוֹת שֶׁצִּוְּהַ מִשֶּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כִּי מִשֶּׁה הוּא מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, בְּכָל אִיבָר וְאִיבָר, וּמִזְכִּיר כָּל אִיבָר וְאִיבָר, שֶׁיַּעֲשֶׂה הַמַּצּוּהַ הַשִּׁיכָה לְאוֹתוֹ אִיבָר כִּי רַמ"ח מַצּוּוֹת כִּנְגֵד רַמ"ח אִיבָרִים, מְחַקֵּק (דְּבָרִים ל"א), שֶׁהוּא גִימְטְרִיא רַמ"ח, שֶׁמִּזְכִּיר רַמ"ח מַצּוּוֹת כְּנ"ל וְעַל יְדֵי הַשְּׁכָרוֹת שׁוֹכְחֵ אוֹתָם, בְּבַחֲיַנַּת (מִשְׁלֵי ל"א): "כֹּף יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח מְחַקֵּק", שֶׁעַל יְדֵי הַשְּׁתִיָּה וְהַשְּׁכָרוֹת שׁוֹכְחֵ רַמ"ח מַצּוּוֹת שֶׁל מִשֶּׁה כְּנ"ל וְהַתְּלַבְּשׁוֹת מִשֶּׁה בְּאִיבָרִים זֶהוּ בְּעַצְמוֹ בְּחִינַת הַתְּלַבְּשׁוֹת הַדַּעַת בְּחֲסָדִים כְּנ"ל כִּי מִשֶּׁה הוּא הַדַּעַת, וְהָאִיבָרִים הֵם רַמ"ח, בְּחִינַת אֲבָרָהֶם אִישׁ הַחֲסֵד, שֶׁהוּא גִימְטְרִיא רַמ"ח אִיבָרִים.

לִיקוּטֵי תְּפִילוֹת חֶלֶק ב, סִימָן כג:

"מִשְׁכְּנֵי אַחְרִיךָ נְרוּצָה, הִבִּיאֲנִי מִלְּךָ חֲדָרָיו, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ, נִזְכִּירָה דְדִיד, מִיַּיִן מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבוּךָ", רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַב חֲסֵד וּמְרַבֵּה לְהִיטִיב, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכֵּנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת בְּכָל עֵת, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מְרַב כָּל וְתִשְׁמֹר אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִצְלִינִי בְּכָל עֵת מִרַבּוּי שְׁתִּיתִת הַיַּיִן וְשֶׁאֵר מִשְׁקִים הַמְּשַׁכְּרִים, שֶׁלֹּא אֶשְׁתֶּה לְעוֹלָם יוֹתֵר מִהַמְּדָה וְלֹא אָבֵא לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת לְעוֹלָם כִּי אֶתֶּה גְּלִית לָנוּ עַצְם רַעַת הַשְּׁכָרוֹת הַמְּטָרִיד וּמַעֲבִיר אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת חֶסֶם וְשְׁלוֹם, כִּי עַל יְדֵי שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִין אֶת כָּל הָאֲזַהְרוֹת שֶׁל מִשֶּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוּא מְלַבֵּשׁ אֶצְלָנוּ בְּכָל אִבָּר וְאִבָּר אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּמִזְכִּיר וּמִזְהִיר אֶת כָּל אִבָּר וְאִבָּר לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל הַמַּצּוּהַ הַשִּׁיכָה לְכָל אִבָּר וְאִבָּר, שֶׁהֵם רַמ"ח אִיבָרִים כִּנְגֵד רַמ"ח מַצּוּוֹת עֲשֶׂה וְעַל יְדֵי הַשְּׁכָרוֹת חֶסֶם וְשְׁלוֹם שׁוֹכְחִין כָּל אֱלוֹ הָאֲזַהְרוֹת, וְכָל הַדְּרָכִים נַעֲשִׂים לְפָנָיו כְּמִישׁוֹר רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "כִּי יִתֵּן בְּכּוֹס עֵינָיו יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים" וְנֹאמַר: "לְמִי אוּי לְמִי אָבוּי, לְמִי תְּכַלִּילוֹת עֵינָיִם לְמֵאֲחָרִים עַל הַיַּיִן, לְבָאִים לְחַקֵּר מִמְּסָף אַחְרִיתוֹ כְּנַחֵשׁ יִשְׁף וּכְצַפְעוּנִי יִפְרֵשׁ עֵינֶיךָ יִרְאוּ זְרוֹת וְלִבְךָ יִדְבֵר תְּהַפְּכוֹת וְהִיִּית כְּשֹׁכֵב בְּלֵב יָם וּכְשֹׁכֵב בְּרֹאשׁ חִבְלִי".

מְלֵא רַחֲמִים, אֶתֶּה יְדַעַת כְּמָה נִפְשׁוֹת נִשְׁקָעוּ בֵּינָן מַצּוּלָה עַל יְדֵי הַשְּׁכָרוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְנִטְרָדוּ מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת עַל יְדֵי זֶה הַצִּילֵנִי מְלֵא רַחֲמִים, שְׁמַרְנֵי

ברחמיך הרבים, שלא אבא לעולם לידי שכרות כלל, ואפלו בשבתות וימים טובים ובשאר זמנים קדושים, אשר רצונך שנשמח את נפשנו על ידי שתית יין מעט, זכנו ברחמיך הרבים, שנוזקה לכוון את המדה שלא נשתה כי אם מעט המכרח כפי רצונך, כדי לרומם דעתנו ולהרחיב שכלנו ולבנו, כמו שכתוב: "ויין ישמח לבב אנוש" באפן שנוזקה על ידי מעט השתיה להרחיב ולהגדיל החסדים שדעתנו מלבש בהם, שנוזקה על ידי מעט השתיה להיות בשמחה ובטוב לבב באמת, באפן שנוזקה להתדבק בך באמת על ידי זה, ולזכר על ידי זה יותר ויותר את כל האזהרות בכל אבר ואבר שמהיר אותנו משה רבנו עליו השלום, ונתעורר ביותר לקיים את כל המצוות השייכים לכל אבר ואבר ותפתח לפי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי ואזקה להתקרב אליך יותר ויותר על ידי השתיה בדבקות נפלא ואמתי כרצונך הטוב, ואהיה מתפתה ביני בקדשה גדולה להיות כרצונך הטוב באמת, ויהיה נמשך עלי הרחבת הדעת והחסדים מדעת קוני, ואזקה לכבד את יהוה באמת מהוני ומגרוני.

רבנו של עולם, אתה ידעת כי אף לפי גדל הגנות של השכרות בלי שעור, אף על פי כן ההכרח לפעמים לשתות מעט בשביל הרחבת הדעת כאשר הודיעונו חכמיך האמתיים גדל גנות השכרות דסטרא אחרא, וגדל מעלת השתיה בקדשה לשמך, כמו שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה זכה משמחו, לא זכה משממו זכה נעשה ראש לא זכה נעשה רש וגם אנו מחיבים לקדש ולהבדיל על היין בשבתות וימים טובים ולברך ברפת המזון על הפוס של יין, כי אין אומרים שיר אלא על היין, כמו שכתוב: "המשמח אלהים ואנשים".

על כן רחם עלינו למען שמך, וזכני אותי ואת כל חברתינו, ואת כל עמך ישראל, שנוזקה כל אחד לפי בחינתו לידע בכל עת לכוון המדה, באפן שנתרחק מהשכרות לגמרי ובעת שיהיה רצונך לשמחנו מיינד הטוב, תזכנו ותשמרו אותנו שלא נשתה יותר מדאי רק מעט המכרח, באפן שנוזקה לשמח נפשנו ולהרחיב דעתנו ולהגדיל החסדים ולא נבא על ידי זה לידי רגז ודינים וגבורות חס ושלום כלל רק אדרבא נזקה על ידי מעט השתיה להתפתות בחסדים דקדשה יותר ויותר בשמחה ובטוב לבב באמת כרצונך הטוב, באפן שנוזקה להתדבק בך באמת ולגיל ולשיר ולשמח בשמך בגילה ורגון, ולדבר דברי תורה בהרחבת הלב ובשמחה מה שצריכין לדבר ולגלות, ותשים מחסום לפנינו לבלי להיות "הולך רכיל מגלה סוד" לבלי גלות אז חס ושלום מה שאין צריכין לגלות ותפתח את פינו בשירות

וְתִשְׁבַּחְתָּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְיָקִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְחִכְךָ כַּיֵּין הַטּוֹב, הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים, דּוֹכֵב שְׁפָתֵי יְשָׁנִים" עֲזַרְנִי לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּכָל הַתְּנוּעוֹת, בְּאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה וּשְׂאָר הַכְּרַחֲיוֹת, הַכֹּל אֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב בְּאֲמַת כְּפִי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמַת בְּאוֹתוֹ הָעֵת וְהַזְּמַן, וְלֹא אֶסוּר מִרְצוֹנְךָ זְמִין וּשְׂמָאל, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

דְּעַר אֵיבְעַרְשְׁטֵעַר זְאֵל הָעֵלְפֵן זְאֵלְסֵט הָאָבֵן הַצְּלַחָה אֵין אֵלַע עֲנִינִים.

...

מַעַג מַעַן לְעֲרַנְעַן מִיט אַ נִיגוֹן?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשיבָה שְׁלִיט"א,

אִיד הָאָב גְּעוּוֹאֲלֵט פֿרַעַגֵן דְּעַם רֹאשׁ יְשיבָה שְׁלִיט"א אִיבְעַר אַ זֵאָד וּוֹאָס אִיד פִּיר זִיד, ווען אִיד לְעָרֵן נָעַם אִיד אַ נִיגוֹן און מִיט דְּעַם זִינג אִיד דִּי ווערְטֵער פֿון מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא, זוֹהַר, לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן און אַזוֹי ווִיטְעַר, דָּאָס גְּעֵבֵט מִיר אַ שְׂטאַרְקֵעַ חֶשֶׁק צו לְעֲרַנְעַן.

אִיד טְרַאָכֵט אָבְעַר צוּמָאל אוֹיב דָּאָס אִיז נִישֵׁט אַבִּיסֵל אַ זְלוּל אֵין דִּי הֵיילִיגֵעַ תּוֹרָה, אָפֶּשֶׁר דֶּאָרְף מַעַן מַעַר לְעֲרַנְעַן מִיט אַן עֲרַנְסֵטְקֵייט. אוֹיךְ הָאָב אִיד חֲבָרִים וּוֹאָס הָאָבֵן טַעֲנוֹת אוֹיף מִיר פֿאַרְוֹוֹאָס אִיד טוּ דָּאָס, זֵיי הָאָלְטֵן מִיר פֿאַר אַז דָּאָס אִיז נִישֵׁט אוֹיִסְגֵּעַהאַלְטֵן. פֿאַרְשְׁטֵייט זִיד אַז אִיד זִינג נִישֵׁט הוֹיךְ צו שְׂטַעֲרֵן מֵינַע אַרוּמִיגֵעַ.

מֵיין שְׂאֵלָה אִיז אוֹיב טוּ אִיד רִיכְטִיג, אִיד זַע לְמַעֲשֵׂה אַז אַן דְּעַם לְעָרֵן אִיד ווִינִיגֵעַר.

אַ גְרוֹיִסֵן זִישֵׁר פֿחַ פֿאַר אֵלַע שִׁיעוּרִים און חִזוּק וּוֹאָס הָעֵלְפֵט מִיר אַרוֹיס אַזוֹיפִיל אֵין לְעָבֹד, בְּפֶרֶט דְּעַר סֶדֶר דְּרָךְ הַלִּימוּד וּוֹאָס אִיז מִמֶּשׁ מַחֲלֵי נְפִשׁוֹת.

זִישֵׁר פֿחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת וְאָרָא, כ"ו טַבַּת, שְׁנַת תשפ"א לְפֶרֶט קָטָן

לְכַבֹּד ... גְרוּ זְאִיר

אִיד הָאָב עֲרַהאַלְטֵן דֵּיין בְּרִיוּ.

אַשְׁרִיךְ וְאַשְׁרֵי חֶלְקֵךְ אַז דוּ לְעֲרַנְסֵט פֿלֵייסִיג דִּי הֵיילִיגֵעַ תּוֹרָה, דוּ לְעֲרַנְסֵט

עַם מִיט חֶשֶׁק אוֹיפֵן קוֹל; דְּעַר הֵיילִיגֵעַר רַבִּי זְאָגֵט (סֶפֶר הַמִּידוֹת אוֹת לִימוּד, סִמָּן טו):

”הַדְּבוּר בְּקוֹל רֶם מְבִיא הַרְגֵּשׁ וְתוֹנוּעָה לְכָל הָאֵיבָרִים”, לְעֲרֵנְעַן אוֹיְפִין קוֹל בְּרַעֲנָנֻט אַ חֶשֶׁק אֹנָן גַּעֲפִיל אֵין אֲלַע אַבְרָם; נְאֻף זְאָגֵט דְּעַר רַבִּי (שם, סִימָן טז): ”הַלּוֹמֵד בְּקוֹל רֶם מְאַרְיָף יָמִים, וְתִלְמוּדוֹ מִתְקִים בְּיָדוֹ”, וְעַר עֵס לְעֲרֵנֵט אוֹיְפִין קוֹל וְעוֹט הָאֲבָן אַרִיכוֹת יָמִים אֹנָן עַר וְעוֹט גַּעֲדַעֲנֵקְעַן וְאֵס עַר לְעֲרֵנֵט; עֵס אִיזוּ זִיעַר גוֹט צוֹ לְעֲרֵנְעַן אוֹיְפִין קוֹל מִיט אַ נִיגוֹן, אַזוֹי וְעוֹסְטוֹ גַּעֲדַעֲנֵקְעַן וְאֵס דוֹ לְעֲרֵנֵסֵט.

דַּאָרְפֵּסֵט אַכְטוֹנֵג גַּעְבֵּן אַז וְעַן דוֹ לְעֲרֵנֵסֵט אֹנָן דַּאָוְעֵנֵסֵט צוֹוִישֵׁן מְעַנְטֵשֵׁן זְאָלְסְטוֹ נִישֵׁט זִיין אַנְדַּעֲרֵשׁ. חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זְאָגֵן אוֹיְפִין הֵיילִיגֵן תְּנָא רַבִּי עֲקִיבָא (בְּרֻכוֹת לא.): ”כִּשְׁהֵיָה מִתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר, הֵיָה מְקַצֵּר וְעוֹלָה מִפְּנֵי טַרַח צְבוּר”, וְעַן עַר הָאֵט גַּעֲדַאָוְעֵנֵט צוֹוִישֵׁן עוֹלָם הָאֵט עַר גַּעֲדַאָוְעֵנֵט אַנְדַּעֲרֵשׁ וּוִי עַר הָאֵט גַּעֲדַאָוְעֵנֵט פְּרִיוֹאֵט, וְעַן עַר הָאֵט גַּעֲדַאָוְעֵנֵט פְּרִיוֹאֵט - ”אַדָּם מְנִיחוֹ בְּזוּיֹת זֹו וּמוֹצְאוֹ בְּזוּיֹת אַחֲרֵת מְרוּב כְּרִיעוֹת וְהַשְׁתַּחֲוִיּוֹת”, הָאֵט עַר גַּעֲדַאָוְעֵנֵט מִיט אַזַּא בְּרַעַן, מִיט אַזַּא פְּלַאקְעַר; עַר הָאֵט אַזוֹי גַּעֲשְׁפְּרִינְגֵעַן אֹנָן גַּעֲטַאנְצֵן אֹנָן זִיף גַּעֲשְׂאָקֵלֵט, עַר אִיזוּ גַעֲלַאָפֵן פּוֹן אִיין פְּלַאץ צוּם צוֹוִיטֵן פְּלַאץ, דָּאֵס אִיז גַּעוֹוְעַן בִּיחִידוֹת, אַבְעַר צוֹוִישֵׁן מְעַנְטֵשֵׁן הָאֵט עַר גַּעֲדַאָוְעֵנֵט צוֹוִישֵׁן מְעַנְטֵשֵׁן. אַזוֹי וּוִי חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זְאָגֵן, הֵלֵל הַזֵּקֵן זְאָגֵט (תּוֹסֵפְתָא בְּרֻכוֹת, סוֹף פֶּרֶק ב): ”אַל תִּרְאֶה עָרוֹם”, אוֹיב דוֹ גַּעֲפּוֹנֵסֵט זִיף צוֹוִישֵׁן מְעַנְטֵשֵׁן וְאֵס זַעֲנַעַן אַנְגַּעֲטוֹן - זְאָלְסְטוֹ נִישֵׁט גִיין אוֹיסְגַּעֲטוֹן, ”אַל תִּרְאֶה לְבוּשׁ”, אוֹיב דוֹ גַּעֲפּוֹנֵסֵט זִיף צוֹוִישֵׁן מְעַנְטֵשֵׁן וְאֵס זַעֲנַעַן אוֹיסְגַּעֲטוֹן - זְאָלְסְטוֹ נִישֵׁט גִיין אַנְגַּעֲטוֹן, ”אַל תִּרְאֶה עוֹמֵד”, אוֹיב דוֹ גַּעֲפּוֹנֵסֵט זִיף צוֹוִישֵׁן מְעַנְטֵשֵׁן וְאֵס זִיץ - זְאָלְסְטוֹ נִישֵׁט שְׁטִיין, ”אַל תִּרְאֶה יוֹשֵׁב”, אוֹיב דוֹ גַּעֲפּוֹנֵסֵט זִיף צוֹוִישֵׁן מְעַנְטֵשֵׁן וְאֵס שְׁטִייעַן - זְאָלְסְטוֹ נִישֵׁט זִיץ, ”אַל תִּרְאֶה שׁוֹחֵק”, אוֹיב דוֹ גַּעֲפּוֹנֵסֵט זִיף צוֹוִישֵׁן מְעַנְטֵשֵׁן וְאֵס טְרוֹיעַרֵן - זְאָלְסְטוֹ זִיף נִישֵׁט פְּרִייעַן, ”אַל תִּרְאֶה בּוֹכָה”, אוֹיב דוֹ גַּעֲפּוֹנֵסֵט זִיף צוֹוִישֵׁן מְעַנְטֵשֵׁן וְאֵס פְּרִייעַן זִיף - זְאָלְסְטוֹ נִישֵׁט טְרוֹיעַרֵן; אַזוֹי אוֹיף זְאָגֵן דִּי הֵיילִיגַע חֲכָמִים (מִסְכַּת נֶרֶךְ אֶרֶץ רִבֵּה, סוֹף פֶּרֶק ז): לֹא יִשְׁמַח אָדָם בֵּין הַבּוֹכִים וְלֹא יִכְפֹּה בֵּין הַשְּׂמֵחִים וְכוּ׳.

אֵין בֵּית הַמְּדַרְשׁ זְאָלְסְטוֹ לְעֲרֵנְעַן אַזוֹי וּוִי אֲלַעֲמַעַן; קַעֲנֵסֵט זִיף אֹנְטַעַר זִינְגֵעַן אַ נִיגוֹן, אַבְעַר נִישֵׁט שְׁטַעֲרֵן אַנְדַּעֲרַע.

דְּעַר אֵיבְכַעֲרֵשְׁטַעַר זְאָל הַעֲלֵפֵן זְאָלְסְטוֹ הָאֲבָן הַצִּלְחָה אֵין אֲלַע עַנְיָנִים.

...

ווי אזוי קען איך זיך שטארקן אויפצושטיין פרי און דאווענען מיט מנין?

שאלה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין א חתן געווארן ברוך השם, איך וויל זיך נעמען אין די הענט אריין און אנהייבן א נארמאלער סדר היום. איך בין צוגעוואוינט אויפצושטיין גאר שפעט, און לכתוב דעם קומט מיר אויס צו דאווענען אסאך מאל ביחידות.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן התחזקות אויף אויפצושטיין פרי און דאווענען מיט מנין?

יִישֵׁר כַּח פֶּחַ פֶּאָר דִּי שִׁיעוּרִים און בְּרִיוּ וואס זענען מיר זייער מחזק.

יִישֵׁר כַּח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרִשְׁת וְאַרְא, כ"ו טבת, שְׁנַת תִּשְׁפ"א לְפָרֵט קָטָן
לְכַבֵּד הַחֲתָן ... גֵּרוּ יֵאִיר
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז זייער וויכטיג דו זאלסט זיך צאמנעמען און זיך מאכן א סדר היום; בפֿרט ווען דו האלסט יעצט פאר דיין חתונה, איז דאס נאך מער וויכטיג, ווייל עס איז זייער נישט באקוועם פאר די ווייב ווען דער מאן שלאפט ביז אין טאג אריין. זייער אסאך פראבלעמען קומען פון דעם אז דער מאן שלאפט אריין אין טאג ביז שפעט; קען זיין ער וועט דורכדעם פארלירן זיין חשיבות וכו'. ווער רעדט נאך ווען די ווייב שטייט אויף אינדערפרי און גייט צום ארבעט, זי וויל העלפן איר מאן מיט פֿרנסה און ווען זי זעט טאג איין טאג אויס ווי ער שלאפט אריין אין טאג, קען מען פארלירן דאס חן און חשיבות.

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט גיין שלאפן צייטליך און אויפֿשטיין צייטליך; מיט תפלה וועסטו עס באווייזן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קען מען רעדן צום אייבערשטן אין מקנה?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

מיין טאטע האט מיר מחנך געווען נישט צו רעדן אין מקנה און אזוי פיר איד זיך טאקע ברוד השם. איד וויל אבער יא זיך אויסרעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי איד האב געהערט ביי שיעורים אז מען קען זיך אויסבעטן אין מקנה; וויל איד וויסן אויב מען קען רעדן במחשבה, אזוי ווי עס שטייט אין שיחות הר"ן (סימן טז) אז עס איז דא א תפלה פון די לונגען צום מח, און דורך דעם קען מען שרייען און גיינער הערט נישט.

אויך וויל איד פרעגן אויב דאס לערנען משניות דארף זיין דוקא מיט'ן זאגן, אדער אויב איד שפיר מער א געשמאק דורך לערנען מיט ברטנורא וכדומה און פארשטיין - איז אויך דאס גוט.

י"שר פח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן
לְכַבֹּד ... נרו יאיר

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען איז זיך מתנדב צום אייבערשטן, מען בעט בקשות וכו' - איז נישט קיין פראבלעם.

דיין טאטע האט דיר גוט מחנך געווען דו זאלסט נישט רעדן אין מקנה, אבער דאס מיינט מען נישט וידוי דברים. רעדן אין מקנה מיינט מען רעדן מיט מענטשן; רעדן צום אייבערשטן, זיך מתנדב זיין - דאס איז א זאך וואס צדיקים האבן געטון.

מוהרא"ש דערצייילט, ער פלעגט הערן אלס בחור אין צעהלים ער מקנה ווי דער סקאלער רבי, הרב הצדיק רבי דוד יצחק אייזיק זכותו יגן עלינו פלעגט זיך מתנדב זיין; ער פלעגט נעמען אויף זיך די ד' מיתות בית דין, ער האט געהאט א ניגון ווי אזוי ער האט דאס געזאגט: "סקילה, סקילה, סקילה"; "שרפה, שרפה, שרפה"; (מוהרא"ש פלעגט עס זינגען מיט די תנועה), אזוי איז געווען ביי אסאך צדיקים, מען פלעגט זיי הערן זיך מתנדב זיין אין מקנה.

דאס איז נישט וואס דיין טאטע האט דיר געלערנט נישט צו רעדן אין מקנה;

זיי שטארק ווייטער מיט דיין איידלקייט, רעד נישט אין מקנה; עס איז נישט איידל צו רעדן אין מקנה.

בענגן רעדן צום אייבערשטן אין מקנה מיט די מחשבה; דער רבי זאגט (ספר המדות המתקת דין, סימן נד): "על ידי ישיבה במקנה פחת המים", ווען מען טובל'ט זיך, אז מען האלט איין דעם אטעם אונטער די וואסער, "עד שלא יוכל להחזיק בעצמו הרוח והנשימה", ביז מען שפירט ווי מען קען שוין נישט מער, מען פארלירט דעם אטעם, "נמתק הדין", - ווערן איבערגעדרייט אלע שלעכטס; אנשי שלומינו פירן זיך צו מאכן לאנגע טבילות, מען האלט זיך אונטער די וואסער ביז מען שפירט אז מען קען מער נישט און בשעת מען איז אונטער די וואסער איז מען זיך מתבודד במחשבה, מען טראכט ווי מען בעט דעם אייבערשטן, דורך דעם איז מען זוכה צו המתקת הדינים.

בנוגע לערנען משניות; מאך זיך צוויי שיעורים, איינס בעיון מיטן פירוש ברטנורא און נאך א שיעור בגירסא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קענען מיר מאכן אז מען זאל אננעמען אונזער טאכטער
אין סעמינאר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דער וועבנטליכער קונטרס עצתו אמונה איז די ענג שבת פון אונזער גאנצע משפחה. א גרויסן יישר כח פאר די הערליכע בריוו, פול מיט אזויפיל חיזוק און עצות אין לעבן.

אונזער טאכטער דארף אריינגיין קומענדיגע יאר אין סעמינאר דא אין ירושלים עיר הקודש, מיר האבן איר איינגעשריבן אין א גוטע סעמינאר, עס זעט אונז אויס ווי עס וועט זיין א גוטע פלאץ פאר איר, זי איז זייער וואויל, האט א גוטע הארץ און גוטע מדות, זי איז צניעות'דיג און איידל.

דער פראבלעם איז אז עס איז דא גאר א גרויסע פארלאנג פון מיידלעך וואס ווילן דארט אריינגיין, אויך זענען מיר פון "עדות המזרח" און מיר זענען נישט געבוירענע אין ארץ ישראל, די אלע זאכן מאכט אז מיר זאלן זיין די לעצטע אויף די ליסטע אנצונעמען. מיר האבן דערווייל

נֶאֱכָנֵשֶׁט בְּאִקוּמְעָן קִיין עֲנִטְפֶּער פֿון זײ, און זײ האָט חֲבָר'טעס וועמען מען האָט שוין יאָ אָנגענומען, און דאָס מאַכט דער מַצֵּב זײער אָנגעשטֵרענגט.

מיר וועלן זיך פֿרייטן צו באַקומען חיזוק און אַן עצה אויף דעם ענין. אויך אויב דער ראש ישיבה שלײט"א קען מתפלל זיין פאר אונז.

יִשָּׁר פֿחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ו טַבֵּת, שְׁנַת תִּשְׁפ"א לְפָרֵט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אײף האָב עֲרֵהאַלְטן דײַן בְּרִיוּוּ.

דו דערמאָנסט מיר אַ מעֲשֶׂה, מוֹהֲרָא"ש האָט דערצײלט (רגעי מוהרא"ש, אות מט און ווייטער) אַז זומער תשכ"ו האָבן אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ נֶאֱכָאָמַל בְּאִקוּמְעָן רְשׁוֹת צו פֿאַרן קיין אומאן; דעמאלט האָט מען נישט געקענט פֿאַרן קיין אוקריינא נאר מיט רְשׁוֹת פֿון די רעגירונג. די ערשטע מאל ווען די רעגירונג האָט געגעבן רְשׁוֹת פֿאַר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ צו קומען, שְׁנַת תשכ"ד, האָט מוֹהֲרָא"ש אויך באַקומען רְשׁוֹת, אָבער וויבאַלד מען האָט זײער פֿיינט געהאַט מוֹהֲרָא"ש האָבן זײ זיכער געמאַכט אַז מוֹהֲרָא"ש זאל נישט מיט קומען.

די צווייטע מאל, שְׁנַת תשכ"ו האָט מוֹהֲרָא"ש זײער שטאַרק געוואלט מיט גיין מיט די קבוצה וואס האָט באַקומען רְשׁוֹת, איז ער גענאָנגען זיך בעטן ביי הרב החסיד ר' צבי אַרְיָה ראָזענפֿעלד ער זאל אים מיט נעמען, ר' צבי אַרְיָה האָט זיך פֿרובירט אַרויס צו דרייען, ווייל ער האָט מְקַבֵּל געווען לְשׁוֹן הַרַע אויף מוֹהֲרָא"ש, מען האָט אים אויפֿגעהעצט קעגן אים, האָט ער אים נישט געוואלט געבן אַ וויזאַ, אָבער מוֹהֲרָא"ש האָט זײער אַסאַך געוויינט צום אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו קענען קומען קיין אומאן, מוֹהֲרָא"ש האָט מיט זײנע טרערן ווייך געמאַכט זיין האַרץ און באַקומען רְשׁוֹת מיט צו גיין.

דער אַנפֿירער פֿון די גרופֿע האָט אָנגעזאַגט יעדן איינעם מען זאל נישט האָבן קיין שײכות מיט מוֹהֲרָא"ש און מען זאל נישט רעדן מיט אים; אַזוי האָבן זײ טאַקע געטון. מוֹהֲרָא"ש דערצײלט: "אײף האָב אָבער בְּרוּך הַשֵּׁם אויסגעניצט די טייערע צייט, ספֿעציעל אַז אײף בין געווען איינער אליין, און אײף האָב זיך אַסאַך מתבּוֹרֵד געווען אויפֿ'ן וועג; מיר זענען אָנגעקומען צו אַן האַטעל אין קיעוו, פֿאַר

מיר האט מען געגעבן א פֿריוואטע צימער, ווייל איך בין דאך געווען אין חרם, מען האט נישט געטארט האבן קיין שייכות מיט מיר.

מוהרא"ש איז געזעסן אליין, קיינער האט נישט געוואלט רעדן מיט אים, פונדעסטוועגן האט אים גארנישט אינטערעסירט, ווייל ער איז געווען צוגעוואוינט צו אנטלויפן אלץ צום אייבערשטן, ער האט נישט געדארפט קיינעם אויף די וועלט.

אזוי ווי די נסיעה האט גענומען זייער לאנג, איבער פיר און א האלב שעה, (ווייל דעמאלט איז דער וועג פון קיעוו קיין אומאן געווען זייער צעבראכן), האבן זיי אויפ'ן וועג אנגעהויבן שמועסן צווישן זיך, אז אזוי ווי די ד' אמות פון רבינ'ס ציון איז זייער קליין און עס וועלן נישט קענען דארט זיין אויף איינמאל אזא גרויסע גרופע פון פינף און דרייסיג מענטשן וואס קומען צום ערשטן מאל צום ציון, עס וועט דאך נישט זיין קיין פלאץ פאר יעדן צוזאמען צו שטיין ביים ציון, דערפאר האבן זיי צעטיילט דעם עולם מיט א גורל, אז עס זאל זיין דריי גרופעס פון צען מענטשן אויף אמאל וואס זאלן קענען צוגיין צום ציון. פארשטייט זיך אז מוהרא"ש האט מען בכלל נישט אריינגעלייגט אינעם גורל...

מוהרא"ש זכותו גגן עלינו האט זיך אבער פאלקאזט נאר אויפ'ן אייבערשטן, אז אין זכות פון ארבעטן אזויפיל פאר'ן רבי'ן די אלע יארן וועט מען אים נישט קענען אנוועקשטופן; ער האט זיך בכלל נישט אריינגעמישט, ער האט זיך נישט געבעטן און נישט גערעדט בכלל איבער דעם ענין. ער איז געזעסן אין די זייט און געלאכט פון זיי, אז דאס איז גאר מיט וואס זיי פארברענגען די צייט זיך צוצוגרייטן צום ציון פון הייליגן רבי'ן. מוהרא"ש האט זיך זייער אסאך מתבודד געווען די גאנצע וועג: 'וואו פאר איך? צו וועמען פאר איך?' ער האט זיך גוט גוט צוגעגרייט אנצוקומען צום ציון פון הייליגן רבי'ן.

מוהרא"ש דערציילט: "דעמאלט האב איך געזען אז ביים רבי'ן איז נישטא קיין מִיִּחְסִים, אלע זענען אייניג ביי אים; ווייל ווען מיר זענען שוין ענדליך אנגעקומען צום הויז וואס דארט אין הויף געפונט זיך דער ציון פון רבי'ן, און די רוסן זענען נישט געווען צוגעוואוינט אז עס זאל אנגעקומען אזא גרויסע גרופע אמעריקאנער בירגער אין אזא קליין שטעטל ווי אומאן, דערפאר זענען דארט געשטאנען פאליציי און נישט אריינגעלאזט דעם עולם, מיט טענות ומענות אז די פאלעבאסטע פונעם הויז וויל נישט אז אזא גרויסער ציבור זאל אריינגיין אין הויף

און מען זאל איר דארט אלעס צעברעכן.

דער הויפט אָנפירער פון די נסיעה האט פֿרובירט מיט אלע כחות זיך צו עקשניצען ביי זיי, מען האט פֿרובירט אלע טענות און געבעטן, עס האט אָבער גארנישט געהאלפֿן, מען האט פֿרובירט צוצוזאָגן אַסאך שחד, עס האט אָבער אויך נישט געהאלפֿן, די פֿאליציי האט נאר געוואלט אז יעדער זאל שוין צוריק ארויפגיין אויפֿן באַס און צוריק פֿאַרן קייעוו.

יעדער איז געווען זייער נערועז און דערשראקן, מען האט זיך גע'טענה'ט און געשריגן, און דערנוייל האט מען אינגאנצן פֿאַרגעסן פונעם סדר וואס מען האט איינגעטיילט, ווער עס זאל זיין פֿריער אָדער שפּעטער און ווען מוהרא"ש האט געזען די איבערקערענישן וואס קומט דארט פֿאַר צווישן עולם האט ער זיך צוביסלעך צוגערוקט נענטער און נענטער צום צוים; קיינער האט נישט געכאפט אז ער איז דער ערשטער וואס שטייט ביים טויער, ביז נאכ'ן טענה'ן כמעט א שעה מיט די פֿאליציי און די באַמטע איז ער שוין געווען דער ערשטער אין די רייע. (קיינער האט נישט באַמערקט ווי אין די צייט וואס זיי זענען געווען דארט פֿאַרנומען מיט די גאַנצע איבערקערעניש איז מוהרא"ש געשטאַנען ביים טויער און זיך אַסאך מתבודד געווען צום אייבערשטן, ער זאל רחמנות האָבן, ער זאל זען די פֿילע בזיונות און שפֿיכות דמים וואס ער ליידיט די גאַנצע וועג, מען איז אים מחרים און מען וויל נישט רעדן מיט אים, ער זאל כאַטש זוכה זיין אריינצוגיין און זאָגן דארט די צען קאפיטלעך תהלים - די "תיקון הקליל").

דאן איז געקומען די באַפעל אז מען קען אַריינגיין; פֿאַרשטייט זיך מוהרא"ש איז געווען דער ערשטער וואס האט געעפֿנט די טיר, ער איז גלייך געלאפֿן צום רבי'נס ציון, זיך געשטעלט אין א ווינקל און אַנגעהויבן זאָגן די צען קאפיטלעך תהלים מיט א געוואלדיגע התעוררות און זיך דארט מתבודד געווען אויפֿן גאַנצן "ליקוטי מוהר"ן".

מען איז דארט געווען פֿאַר דריי און א האלב שעה, און ווי פֿאַרשטענדליך האָבן אלע פֿאַרגעסן פונעם גורל מיט די ליסטעס, ווייל פון גרויס שרעק אז מען זאל זיי נישט פֿאַרטרייבן פון דארט, האט יעדער פֿאַרגעסן פון א צווייטן, און וואונדער איבער וואונדער האט מען געזען אז די ד' אמות פון רבי'ן איז א מועט המחזיק את המרבה, עס איז געווען פֿלאַץ פֿאַר יעדן איינעם און קיינער האט נישט געדאַרפט אַוועקשטופן א צווייטן (ווייל אין די מינוט וואס מען טראַכט נישט פון

יַעֲנֶם, יַעֲדֵר טְרַאכְט נָאר פּוֹן זײַך אַלײן, דאַן איז שױן דא פּלאַץ פאַר יַעֲדוֹן. מוֹהְרָא"ש זאָגט: "דַּעֲמָאֲלֵט הָאב אײַך גַּעזַען אַז בײַם רַבײַן איז נישטא קײן שׁוּם מִיְחֻסִים; די אַלע וואס האָבן גַעטראַכט איבער דעם ווער עס זאל זײן פֿרײַער אָדער שפּעטער זענען געבליבן זײער פאַרשעמט, ווייל יַעֲדֵר איז געשטאַנען אײנאַײנעם אין די ד' אַמות פּוֹן רַבײַן, עס איז געווען פּלאַץ פאַר יַעֲדוֹן".

מוֹהְרָא"ש איז געשטאַנען מיט גרויס עקשנות אויף אײן פּלאַץ פאַר דריי און אַ האַלב שפּעך אין א צו, אונטער די ברענעדיגע זון און עס האט אים גאַרנישט אײנטערעסירט; (דערצײלט מוֹהְרָא"ש: "כאַטש וואס זײ האָבן שױן געענדיגט די 'תּיקוֹן הַפְּלִי' און די תּפּלוֹת מיט התבּוֹדוֹת און זײ האָבן זײַך געזעצט דאַרט עסן און גערעדט וואס זײ האָבן גערעדט, און אזוי ווייטער. האט מיר דאס גאַרנישט אײנטערעסירט, אײך האב זײך נאַר מתבּוֹדד געווען אויפֿן גאַנצן 'ליקוטי מוֹהְרָא"ן' וואס אײך האב גערענקט אויסנווייניג").

אײנצווישן זענען די פּאַליצײ שױן אַנגעקומען און האָבן יַעֲדוֹן פאַרטריבן צוריק צום באַס. און מוֹהְרָא"ש, וואס איז געשטאַנען דאַרט מיט פאַרמאַכטע אויגן, האט נישט אויפֿגעפּאַסט בכּלל וואס עס קומט פאַר ארום אים, ער האט זײך ווייטער מתבּוֹדד געווען און נישט געכאַפּט אַז די פּאַליצײ זענען דאַרט און עס איז דא אַ באַפעל צוריק צו גײן צום באַס.

זײ האָבן אַפּגעצײלט וויפּיל מענטשן געפּונען זײך אויפֿן באַס און געזען אַז אײנער פּעלט, פּוֹן גרויס צעמישעניש און איבערקערעניש האָבן זײ אײנגאַנצן פאַרגעסן אַז מוֹהְרָא"ש שטייט נאָך בײַם רַבײַנס צײון מיט פאַרמאַכטע אויגן, ער האט נישט געוואוסט און נישט געהערט, נישט געזען און נישט געשפּירט, וואס טוט זײך בכּלל ארום אים.

זײ זענען אים געקומען זוכן, זײ האָבן אַפּילו געשריגן אַז ער דאַרף שױן קומען, מוֹהְרָא"ש האט אָבער נישט צוגעלייגט קאַפּ צו זײ, ביז ווען די פּאַליצײ זענען צוגעקומען צו אים און אים אַנגעהויבן שאַקלען, דַעֲמָאֲלֵט האב ער געעפּנט די אויגן און זײ געוויזן מיט די צען פינגער, ווי צו ווייזן אַז זײ זאלן אים געבן נאָך צען מינוט צו בלייבן בײַם צײון און זײ האָבן מסכים געווען.

דערנוייל האָבן זײ געשטעלט שוּמרים אויפֿן באַס, אַז קײנער זאל זײך נישט דערוואַגן אַראַפּצוגײן; אַלע אַנשי שְׁלוּמִינוּ זענען געזעסן און געזינגען אויפֿן באַס, זײ זענען געווען זײער פּרײליך אַז זײ האָבן זוכה געווען צו זײן בײַם רַבײַנס

ציון פֿאר אזא לאנגע צייט, זיי האבן אָבער נישט געקענט אַראַפֿגייין פון באַס ווייל מען האט זיי נישט געלאָזט.

מוֹהֶרָא"ש איז דערִווייל געבליבן ביים ציון פֿאר נאָך אַ האַלבע שעה, ווייל פון די צען מינוט וואס זיי האבן מסכים געווען איז געווארן אַ האַלבע שעה, ביז זיי זענען געקומען אים אַרויסשְלעפֿן מיט כַּח פון דאַרט, פונדעסִטוועגן איז אים געלונגען נאָך צוויי מאל זיך אַרויסצודרייען פון זיי און צוריק גיין צום רבינ'ס ציון און ער איז געווען דאַרט פֿאר נאָך פּופֿצן מינוט ביז ער איז אַרויף אויפֿן באַס.

"דעמאלט האבן מיינע שוואַים געזען", זאָגט מוֹהֶרָא"ש, "אַז נישט נאר בין איך נישט געווען דער לעצטער אַריינצוגיין צום רבינ'ס ציון, נאר קיינער האט קודם נישט געהאט קיין רשות אַריינצוגיין בכלל און ווען מען האט שוין נאָ געגעבן רשות, בין איך געווען דער ערשטער אַריינצוגיין און דער לעצטער אַרויסצוגיין, איך בין דאַרט געווען כמעט אַ שעה מער פון יעדן. דערפֿאר האבן זיי שוין אָנגעהויבן אַסאַך רעדן מיט מיר אויפֿן וועג צוריק, זיי זענען נתפעל געווארן פון די גרויסע עקשנות וואס איך האב געהאט אויפֿן רבינ'ס ציון, אַז עס האט מיר קיינעם נישט אינטערעסירט און עס איז מיר גאַרנישט אָנגעגאַנגען וואס טוט זיך אַרום מיר".

דאס אַלעס שרייב איך דיר דו זאַלסט פֿאַרשטיין אַז אַפילו דא אונטן איז דא אַ ליסטע וועמען מען נעמט אָן קודם און וועמען מען לייגט ביים סוף, אָבער אויבן אין הימל איז דא אַן אַנדערע סדר; אויב מען בעט דעם אייבערשטן נאַכאַמאַל און נאַכאַמאַל טוישט זיך די סדר, דער וואס מיינט ער גייט קודם דער גייט ביים סוף און דער וואס מיינט ער וועט זיין דער לעצטער דער פֿאַקומט דער ערשטער.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האבן העלחה אין אַלע ענינים.

...

ווי אזוי קען איך זיך היטן די אויגן גייענדיג הפצה אין הייזער?

שאלה:

לְכּוּד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פֿאר אַלע עצות און חיזוק וואס העלפֿט מיר אזויפיל אין לעבן; מיט'ן

אייבערשטן'ס הילף פֿרוביר אײַךְ עס אײַךְ איבערצוגעבן פאר אנדערע, אײַךְ גײַ הפֿעֶה אין די הייזער.

מײַן פֿראַבלעם איז אַבער אז לײַדער בין אײַךְ נאכנישט אינגאַנצן אויסגעאַרבעט אין שמירת עינים און אסאך מאל מאכט זײַךְ אז פֿרוי עפֿנט די טיר; זאל אײַךְ ווייטער גײַן הפֿעֶה בײַ די הייזער?

יִישׁר פֿח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פֿרִשְׁת וְאָרָא, כ"ו טַבֵּת, שְׁנַת תִּשְׁפ"א לְפָרֵט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אײַךְ הָאב עֲרֵהאַלְטֵן דײַן בְּרִיוּן.

מֵעַן קען זײַךְ נישט פֿאַרשטעלן דאס גרויסקייט פון עוסק זײַן אין הפֿעֶה, מקרב זײַן אידישע קינדער צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי נתן זכותו יגן עלינו, ווען ער איז געפֿארן קײַן אַרץ ישׂראַל איז ער אָנגעקומען קײַן מְצָרִים, דאַרט האט ער מִפִּיךְ געווען אַפֿאַר ספָֿרִים פון רביײַן; זאָגט רבי נתן (ימי מוהר"ת חלק שני, אות קטו): "בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד כְּדַאי כָּל הַיְּסוּרִים וְטִלְטוּלִים שֵׁשׁ לִי, שְׁאַנִּי עֲכָשׁוּ כְּמוֹ בְּגָלוֹת מְצָרִים, שְׁאַנִּי נַע וְנָד וּמְטִלְטֵל וּמְבַלְבֵּל בְּאַלְפִּסְנֵדְרִיא שֶׁל מְצָרִים", פאר דעם אליינס איז מיר ווערד געווען אַנצוקומען קײַן מְצָרִים, דורך גײַן די שווערע ביטערע יסורים און די גאַנצע שלעפּ, "אַשׁר מעולם לאַ עָלָה עַל דַּעְתִּי לְהִיּוֹת כָּאֵן", אײַךְ הָאב נישט געטראכט אז אײַךְ וועל אין מײַן לעבן אַנקומען אין מְצָרִים, "אַבֵּל כְּשֵׁאַנִּי זֹכָה לְהַזְכִּיר בְּאַלְפִּסְנֵדְרִיא בְּשׁוֹק שֶׁם הַסֵּפֶר שֶׁל רַבְּנוּ הַנּוֹרָא זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ", אַבער אז אײַךְ הָאב זֹכָה געווען צו דערמאַנען נאר דעם נאַמען פונעם ספָֿר ליקוטי מוהר"ן פון הייליגן רביײַן זכותו יגן עלינו אין גאס אין אַלעקסאַנדריע, "בְּשִׁבִיל זֶה הִפֵּל כְּדַאי", פאַרדעם אליינס אז שוין אַלעס ווערד, "כְּפִי מַה שְׁאַנִּי מֵאַמִּין וְיִודַע קִצַּת גְּדֻלַּת קְדֻשַׁת נוֹרְאוֹת זֶה הַסֵּפֶר", לויט וויפיל אײַךְ ווייס בײַ מיר דאס גרויסקייט פון די הייליגע ספָֿרִים.

רבי נתן האט געטראפן דאָרט אַ איד ר' אַהרן, יענער האט געפֿרעגט רבי נתן אויב ער האט מיט זײַךְ עפֿעס פֿרישע ספָֿרִים, רבי נתן האט אים געזאָגט: "אײַךְ הָאב מיט מיר אַ גײַעם ספָֿר וואס איר האט נאכנישט געזען, דער ספָֿר ליקוטי מוהר"ן"; מיט דעם האט זײַךְ רבי נתן זײַער מחי' געווען.

שפּעטער שרייבט רבי נתן נאכאמאל (שם, סימן קכה; קכח): "בכל הדרך שהלכתיו מסטנבול לאלכסנדריא היה לי צער כשזכרתי שאני מכרח עתה לילך למצרים", עס האט מיר זייער ווי געטון אז איך האב געדארפט אנקומען קיין מצרים; א פלאץ וואס די תורה זאגט (דברים יז, טז): "לא תספון לשוב בדרך הזה עוד", מען זאל נישט צוריק גיין קיין מצרים; מיט דעם פריי איך זיך אז איך האב געקענט זיין ביי איינעם און אים מפיץ זיין די ספרים "לקוטי מוהר"ן" און "ספר המדות", זאגט רבי נתן: "וזה יקר בעיני מאד שזכיתי להשאיר ספרי רבנו זכרוננו לברכה במדינה רחוקה כזאת", דאס איז ביי מיר זייער חשוב, אז איך האב געקענט מפיץ זיין אין אזא ווייטע מדינה.

שטארק זיך ווייטער אין הפצה און היט זיך די אויגן, ווייל דער וואס האט שמירת עינים - דער היט זיך די אויגן וואו אימער און דער וואס האט נישט קיין שמירת עינים דער קען זיין אין א פארמאכטע שטוב און קוקן די ערגסטע שמוץ רחמנא לזלן; הפצה איז נישט קיין סתירה מיט שמירת עינים און שמירת עינים איז נישט סותר הפצה, ווייל דער וואס היט נישט די אויגן, אים איז ביטער אן הפצה.

איך האף דו וועסט פארשטיין אויף למעשה ווי אזוי דו זאלסט זיך פירן.

...

ווי אזוי קען איך זיך שטארקן איבער מיין יצר הרע?

שאלה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך וויל בעטן אן עצה אויף מיין פראבלעם, ליידער בין איך נישט מצליח זיך צו מתגבר זיין אויפ'ן שרעקליכן יצר הרע פון פגם הברית.

שוין פון מיין בר מצוה ביז היינט, פיר יאר - פאל איך ליידער דורך כמעט יעדן טאג און איך קען נישט ארויסקריכן דערפון. עס איז געווען געוויסע צייטן ווען עס איז מיר יא געלונגען זיך צו שטארקן און אביסל און זיך אפהיטן, עס האט אבער נישט אנגעהאלטן פאר צו לאנג.

איך מאך התבודדות, איך בעט דעם אייבערשטן אויף דעם, איך ווארט אבער נאך אויף די ישועה. אפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן אן עצה און חיזוק אין דעם ענין?

ישׁר פּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ז טַבַּת, שְׁנַת תִּשְׁפ"א לַפְּרָט קָטָן
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זָאִיר

אֵיךְ הָאֵב עָרְהָא לְטָן דִּיין בְּרִיוּ.

וְאוּס זָאל אֵיךְ דִּיר זָאגָן? אֵינְמָאל מְעַן פֶּאלֶט אַרִיין אֵינן דִּי עֲבִירָה פּוֹן פֶּגַם
הַבְּרִית, מְעַן אִיז מוֹצִיא זָרַע לְבִטּוּלָה רַחֲמָנָא לְצֻלָן - אִיז זִייעֶר בִּיטְעֶר. דְּעֵר הֵיילִיגֶער
זוֹהֵר זָאגֶט (וּיְחִי רִיט ע"ב): "לִית לָךְ חוּכָא בְּעֶלְמָא דְלָא אִית לִיה תְּשׁוּבָה", עָס אִיז
נִישְׁטָא קִיין עֲבִירָה וְאוּס עָס הֶעֱלֶפֶט נִישְׁט דְּעֵרוּיף קִיין תְּשׁוּבָה, "בְּר מַהֲאִי",
אוּיסְעֶר וְועַן אַ מְעַנְטֶש אִיז פּוֹגֵם בְּבְרִית, וְועֵר עָס זִינְדִיגֶט אֵינן דִּי עֲבִירָה - אִים
הֶעֱלֶפֶט נִישְׁט קִיין תְּשׁוּבָה, "וְלִית לָךְ לְחַיִּבָא דְלָא חֲמָאָן אִפִּי שְׁכִינְתָא", עָס אִיז
נִישְׁטָא קִיין זִינְדִיגֶער מְעַנְטֶש וְאוּס וְועֵט נִישְׁט זוּכָה זִיין צוֹ זְעַן דְּעַם אֵיבְעֶרשְׁטָן
אוּיב עֵר טוֹט תְּשׁוּבָה, "בְּר מַהֲאִי", אוּיסְעֶר דְּעֵר וְאוּס זִינְדִיגֶט אֵינן פֶּגַם הַבְּרִית.

חֲכַמֵּינוּ וְזָרוּנָם לְבָרְכָה זָאגָן (נְדָה יג): "כָּל הַמוֹצִיא שְׁכַבְת זָרַע לְבִטּוּלָה חֲיִיב
מִיתָה", וְועֵר עָס זִינְדִיגֶט אֵינן פֶּגַם הַבְּרִית, עֵר אִיז מוֹצִיא זָרַע לְבִטּוּלָה רַחֲמָנָא לְצֻלָן
- אִיז חֲיִיב מִיתָה. "רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אַמִּי אֶמְרִי, כְּאִילוּ שׁוֹפֵף דְּמִים", רַבִּי יִצְחָק אֹון
רַבִּי אַמִּי זָאגָן, עָס אִיז אַזוֹי וְוי אֵינְעֶר אִיז עוֹבֵר אוּיף רְצִיחָה אֹון שְׁפִיכַת דְּמִים,
"רַב אַסִּי אֶמֶר, כְּאִילוּ עוֹבֵד עֲבוּדַת פּוֹכְכִים", רַב אַסִּי זָאגֶט, עָס אִיז אַזוֹי וְוי עֵר
דִּינֶט עֲבוּדָה זָרָה רַחֲמָנָא לְצֻלָן; וְוייל יַעֲדֵע טְפָה וְאוּס דְּעֵר מְעַנְטֶש אִיז מוֹצִיא
לְבִטּוּלָה אִיז אַזוֹי וְוי עֵר הַרְגָ'עֵט זִינְעֶע קִינְדֶער.

דָּאס אִיז אַפִּילוּ וְועַן אַ מְעַנְטֶש זִינְדִיגֶט אֵיין מָאל וְכוּ', כָּל שְׁכָן אַז אַ מְעַנְטֶש
זִינְדִיגֶט אַסאַף מָאל, יָאֵר נֶאֱפֵךְ יָאֵר; וְוי דוּ שְׁרִיבְסֶט אֵינן דִּי בְּרִיוּ 'שׁוּיִן פִּיר יָאֵר'
וְאוּס דוּ זִינְדִיגֶסט כְּמַעֲט יַעֲדָן טָאג - אִיז דָּאךְ זִייעֶר בִּיטְעֶר.

מִיט יַעֲדֵע עֲבִירָה בְּאַשְׁאֶפֶט מְעַן שְׁלַעֲכֻטֵע מְלֶאכִים וְאוּס זִי לֹאֶזֶן נִישְׁט אַפּ
דְּעַם מְעַנְטֶש, זִי בְּאַגְלִיטָן אִים זִיין גֶּאנְץ לְעַבְדָן בִּיז צוּם קֶבֶר. אַזוֹי וְוי דְּעֵר
הֵיילִיגֶער רַבִּי זָאגֶט (לִיקוּטֵי מוֹתֵר"ו, חֶלְק א', סִימָן קמ"א): "כְּשֶׁנִּפְטֵר הָאָדָם, הֵם הוֹלְכִים אַחַר
הַמְטָה", וְועַן דְּעֵר מְעַנְטֶש גִּיט אַנוּעֵק פּוֹן דִּי וְועֵלֶט דְּעַמְאֶלֶט קוּמְעַן אַלְע קְלִיפּוֹת
אֹון מְזִיקִים וְאוּס זְעַנְעַן בְּאַשְׁאֶפֶן גְּעוּוֹאֶרֶן פּוֹן דִּי עֲבִירָה אֹון זִי בְּאַגְלִיטָן דְּעַם
מְעַנְטֶש, "וּמְקוֹנְנִים עֲלָיו, כְּמוֹ בְּנֵיו מִמֶּשׁ מִמִּין אָדָם", זִי קְלֶאגֶן אוּיפִין נִפְטֵר אַזוֹי
וְוי דִּי אֵיגְעֶנֶע קִינְדֶער, "רַחֲמָנָא לְצֻלָן מְעַנְשִׁים הֶלְלוּ, כְּפִדוּע", דְּעֵר אֵיבְעֶרשְׁטֶער
זָאל אֹונז אַפְהִיטָן פּוֹן אַזְעֶלְכֵע שְׁרַעֲקִלִכֵע עוֹנְשִׁים, עֵיין שָׁם, אוּיב אִיז אַזוֹי אַז עָס

הַעֲלֵפֶט נִישֵׁט קִיין תְּשׁוּבָה וואס זאל מֵעַן טון ?

וויסן זאלסטו, דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור און אראפגעשיקט דעם הייליגן רבינ'ס נשמה אויף די וועלט, וואס ער הייבט אויף אלע נשמות וואס זענען אראפגעפאלן אין די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, און דורך זיינע עצות ברענגט ער זיי אלע צוריק צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן עא): אויף דעם וואס דער זוהר הקדוש זאגט (נ"ש ב קפח; נ"ח יריט). אז אויב מ'ען זינדיגט אין פגם הברית העלפט נישט קיין תשובה; האט דער רבי געזאגט: "קיינער פארשטייט נישט פשט אין דעם זוהר - נאר איה, און איה זאג אז עס העלפט יא תשובה, אפילו איינער וואס האט אסאך געזינדיגט אין די עבירה", אז דו ווילסט באמת תשובה טון איז נאך דא א וועג פאר דיר, אפילו אויף די שלעכטע עבירות וואס דו טוסט שוין אזויפיל יארן - קענסטו נאך אויף תשובה טון.

די עצה פאר דעם איז תורה, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער ליגט שוין אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הפח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק, ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איה שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, פי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג 'כך וכך' וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

ווען דער רבי האט דאס געזאגט האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן (חיי מוהר"ן, סימן תקעג): "צי תורה קען אויף העלפן אזא איינעם וואס איז אראפגעפאלן אין די ביטערע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן?" האט אים דער רבי געענטפערט: "דו ווייסט ווי גרויס דער כח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעס; אפילו א מענטש האט פוגם געווען אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אויב וועט ער יעדן טאג לערנען תורה, ער וועט זיך מאכן א קביעות צו לערנען 'כך וכך', וועט ער ווערן אן ערליכער איד".

ווייל דורך די הייליגע תורה קען מ'ען ארויסקריכן פון אלע עבירות, אזוי ווי

דָּעַר הַיִּלְיָגֶר רַבִּי נֶתָן זָאָגַט (ליקוטי הלכות חפירות וקבלנות, הלכה ב, אות יב): "וְאַפְלוּ מִי שֶׁנֶּפֶל לְמָקוֹם שֶׁנֶּפֶל, וְהוּא רְחוֹק מֵאֵד מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, אִף עַל פִּי כֵן יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ 'בְּקָל עַל-יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה', כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה יוֹרֶדֶת אֶפְלוּ לְמִי שֶׁהוּא בְּעִמְקֵי הַקְּלָפוֹת, בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, חֶסֶם וְשָׁלוֹם. וּמַעוֹרֶרֶת אוֹתוֹ וּמְקַרְבֶּת אוֹתוֹ לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ", אֶפְלוּ וְעַר עֵס אִיז אֲרֵאפֶּנְעֶפֶא לֶן אִין שָׂאוֹל תַּחֲתִית חֶסֶם וְשָׁלוֹם אוֹן הָאֵט זִיף דַּעְרוֹוִיטְטֶערֶט פּוֹנַעֶם אִיבְּעֶרְשֶׁטֶן דּוּרְף זִינַע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים, קַעַן עַר דּוּרְף דִּי תוֹרָה גְרִינג צוּרִיקְקוֹמַעַן צוּם אִיבְּעֶרְשֶׁטֶן, וּוִייל דִּי תוֹרָה וְעַקֵּט אוֹיף דַּעֶם מְעַנְטֶשׁ עַר זָאל צוּרִיקְקוֹמַעַן צוּ דִּי קְדוּשָׁה, "וְהַפְּלֵל, שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא יוֹרֶדֶת אֶפְלוּ בְּעִמְקֵי תְהוֹם לְעוֹרֵר אֶפְלוּ אֶת הַפְּחוֹת שְׁבַפְחוּתִים, לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ. וְעַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה - יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ מִשָּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, חֶסֶם וְשָׁלוֹם", אַזוֹי וּוִי חֲכָמִינוּ זְכוֹרֵנֶם לְבָרְכָה זָאָגַן (פְּרֻכּוֹת כב): 'אִין דְּבָרֵי תוֹרָה מְקַבְּלִין טְמָאָה', וְעַל כֵּן אֶפְלוּ הַזְּבִין וְהַמְצַרְעִים וְכוּ' עוֹסְקִין בַּתּוֹרָה וְכוּ' - דָּאֵס קוֹמֵט מְרַמֵּז זִיין אַז אֶפְלוּ דִּי מְעַנְטֶשֶׁן וְוֵאֵס זְעַנְעַן נַעֲבַעְפֶּה "בְּסִטְרָא דְּמִסְאָבוּתָא", - דָּארְפֶּן אוֹיף לְעַרְנַעַן תּוֹרָה, "כִּי הַתּוֹרָה תִּקְרַב גַּם אוֹתָם לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ", וּוִייל דִּי תוֹרָה וְעַט זִי אוֹיף מְקַרַב זִיין צוּם אִיבְּעֶרְשֶׁטֶן, אַזוֹי וּוִי דִּי תוֹרָה זָאָגַט (דְּבָרִים לא, יז-כא): "וְהִסְתַּרְתִּי פָּנַי וְכוּ' וְעַנְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו וְכוּ', כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ", אֶפְלוּ וְעַן אִידֶן זִינְדִיגֶן חֶסֶם וְשָׁלוֹם אוֹן דּוּרְף זִייעֶרַע עֲבִירוֹת וְעַרְן זִי דַּעְרוֹוִיטְטֶערֶט פּוֹנַעֶם אִיבְּעֶרְשֶׁטֶן, עֶס וְעַרְט אַן הַסְתַּרְת פָּנִים חֶסֶם וְשָׁלוֹם, דָּאָךְ וְעַלְן זִי זִיף צוּרִיקְקֶערֶן צוּם אִיבְּעֶרְשֶׁטֶן דּוּרְף דִּי הַיִּלְיָגֶע תּוֹרָה, אַזוֹי וּוִי עֶס שְׁטִיט: "וְעַנְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְכוּ' כִּי לֹא תִשְׁכַּח" וְכוּ'. עִיין שָׁם.

בְּדַרְךָ כָּלֵל, דִּי אַלַע וְוֵאֵס זְעַנְעַן אֲרֵאפֶּנְעֶפֶא לֶן אִין בִּיטְעֶרַע עֲבִירוֹת, בְּפֶרֶט אִין דִּי עֲבִירָה פּוֹן פֶּגַם הַבְּרִית - הוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה רְחֻמָּנָא לְצֻלֶן, הָאָבֶן שׁוֹיֵן נִישְׁט קִיין מַח צוּ פֶּאָרְשְׁטִיין לְעַרְנַעַן, וּוִייל דָּעַר מַח אִיז זִי פֶּאָרְבֶּרַעַנט גַּעוּוֹאֶרֶן פּוֹן דִּי עֲבִירָה. דִּי אִינְצִיגֶסטֶע וְעַג פֶּאָר זִי אִיז אַז זִי זָאלֶן נַעֲמַעַן דַּעֶם רַבִּינֵס דְּרֶף הַלִּימוּד (פֶּמְבּוּאַר בְּשִׁיחוֹת הַר"י, סִימָן עו) אוֹן גּוֹרֵס זִיין אַסֶּאָף פֶּרְקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה כָּלֵל; דָּאֵס וְעַט זִי אַרוֹיסְשְׁלַעַפֶּן פּוֹן זִייעֶר פֶּלֶאנְטֶער אוֹן זִי אֶפֶּהֶאֶלְטֶן פּוֹן זִייעֶר רְגִילוֹת.

אִיף הָאָב נָאָךְ אַסֶּאָף צוּ שְׁרִיבֶן, אֶבְּעַר אִיף דָּארְף אַרִינְגִיין צוּ מִינַע תְּלִמִּידִים; דִּי בַחוּרִים וְוֵאֶרְטֶן אוֹיף מִיר אִיף זָאל זִי מְחוֹזֵק זִיין.

דָּעַר אִיבְּעֶרְשֶׁטֶעַר זָאל הַעֲלֶפֶן זָאלֶסֶט הָאָבֶן הַצִּלְחָה אִין אַלַע עַנְיָנִים.

איש אמונות

די פייער פון רבי'ן זאל נישט אפבריען די טאטע מאמע
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שמות, כ"א טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוד די טייערע חברים, אנשי שלומינו פון בני ברק, ה' עליהם יחיו
איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך זייער שטארקן; דער רבי האט אונז
איבערגעלאזט אזויפיל גוטע עצות, מיר דארפן נוצן די עצות - וועט אונז גוט זיין.
אז מיר וועלן פאלגן דעם רבי'ן, מיר וועלן זיין שטארק אין רעדן צום אייבערשטן
און אין לערנען די הייליגע תורה, מיר וועלן זיך פרייען מיט פשטות יהדות, מיר
וועלן זיך פרייען מיט די מצות - וועלן מיר זוכה זיין צו גרויסע מדרגות.
געבט אכטונג נישט וויי צו טון די עלטערן. איר זענט אלע פרישע מקורבים,
פרישע מקורבים איז א מחי; ווייל די פרישע מקורבים ברענען זייער שטארק,
יעדעס ווארט פון רבי'ן איז אזוי חשוב און טייער, אבער די פרישע מקורבים
דארפן זייער אכטונג געבן אז די פייער פון רבי'ן זאל נישט אפבריען טאטע מאמע
וכדומה. טאטע מאמע דארף מען מכבד זיין; מען דארף נישט רעדן צו טאטע
מאמע פון רבי'ן. טאטע מאמע זענען זייער דערשטראקן ווען זיי הערן אז זייער
קינד איז אנגעקומען קיין ברוסלב, פון אזויפיל לשון הרע וואס איז דא אויפ'ן
רבי'ן. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קכב): "עלי אין חולקים כלל,
רק הם חולקים על מי שעשה כף כמו שבודים החולקים עליו, ועל איש כזה בודאי
ראוי לחלק", אויף מיר קריגן זיי נישט, זיי קריגן אויף דעם וואס מען זאגט אויף
אים די אלע לשון הרע'ס - אויף אים דארף מען טאקע קריגן און אויף אים קריג
איך אויף, נאך האט דער רבי געזאגט: "זיאי האבין זיך אויס גישניצט א מענטש,
אין קריגן אויף איהם", אויף אים קריג איך אויף.
אונזער ארבעט איז אראפצונעמען דעם שלעכטן נאמען וואס איז דא אויפ'ן

הייליגן רבי'ן און אויף תלמידי היכל הקודש; מיר דארפן טון אלעס וואס מיר קענען אז מען זאל ארויפקוקן א ברסלב'ער חסיד, מען זאל וויסן אז ברסלב'ע חסידים זענען די צדיקים פון אונזער דור. דער רבי זאגט (ספר המדות, אות צדיק, סימן 100): "מי שאוהב את הצדיק", ווער עס האט ליב דעם צדיק, "צריף לשמר את הצדיק", דארף אכטונג געבן אויפ'ן צדיק, "שלא יצא עליו שם רע", עס זאל נישט ארויסגיין אויפ'ן צדיק א שלעכטע נאמען; מיר דארפן זיך אויפפירן מיט דרף ארץ, אלע זאלן זען וואס דער רבי לערנט מיט זיינע תלמידים, וואס ברסלב'ע חסידים זענען.

זעצט ווען איר זיצט אינאיינעם ביי די חבורה וויל איך מיט אייך לערנען א קליינע תורה אין ליקוטי מוהר"ן. מישט אויף דעם ליקוטי מוהר"ן, חלק א סימן קעא; דער רבי הייבט אן די תורה אויפ'ן פסוק וואס דער נביא זאגט (דניאל יב, ב): "ורבים מלשגי אדמת עפר יקיצו", פיל פון די טויטע וואס שלאפן אין די ערד וועלן זיך אויפנוועקן צו תחיית המתים, "אלה לחיי עולם", די צדיקים וועלן אויפשטיין תחיית המתים צו אן אייביגע לעבן, "ואלה לחרפות ולדראון עולם", און די רשעים וועלן אויפשטיין צו בושות און ביונות.

זאגט דער רבי א גייע פשט אינעם פסוק, "על ידי שנתעורר שכל חדש בעבודת ה', מה שלא היה נודע עד עתה", ווען עס קומט א צדיק און אנטפלעקט א גייע וועג ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן, א וועג וואס איז גיי, עס איז נאכנישט געווען ביז זעצט, "על ידי זה רבים מלשגי אדמת עפר יקיצו", איז דאס אזוי ווי תחיית המתים, מענטשן וועקן זיך אויף פון שלאף, "אף אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם", אבער נישט אלע נעמען דעם וועג פאר אן אייביגע לעבן, "כי צדיקים ילכו כם" - שעוברים עם זה השכל את השם תברך, די צדיקים נעמען די גייע וועג פאר זיך צו לעבן, "ופושעים יפלו כם", שאינם עוברין בזה את השם תברך, ווידער די רשעים נעמען די וועג, נישט צו דינען דעם אייבערשטן, "רק שעל ידי זה הם מבזין ומחרפין את העולם על שהם יודעין מזה השכל החדש, והעולם אינם יודעין מזה", נאר אפצושפעטן פון אנדערע, נאר מיר ווייסן פונעם אמת, נאר מיר ווייסן פונעם אמת; זיי שפעטן אפ פון אנדערע, "וכמו ששמעתי, לחרפות ולדראון עולם, הינו לחרף ולבזות העולם, כי אינם משתמשין עם זה השכל החדש רק לבזות ולחרף העולם, על ידי שהם יודעים מזה, והעולם הם ריקים וחסרים מזה"; דאס איז פשט לחרפות

ולדראון עולם, זיי שפעטן פון די וועלט.

בעט איך איך אלע טייערע חברים, פרישע מקורבים צום הייליגן רבי'ן, אז מיר האבן זיך יעצט ערוועקט, עס איז ביי אונז די בחינה פון תחיית המתים, מיר האבן זיך דערוויסט פון א גייע ליכטיגקייט, א וועג ווי אזוי מען קען לעבן מיטן אייבערשטן, מיר זענען זוכה צו טון עבודות וואס גרויסע צדיקים פון פריערדיגע דורות האבן זוכה געווען און יעצט קומען מיר פשוט'ע מענטשן צו צו אזא הויכע פלאץ, דארפן מיר געדענקען נישט צו נעמען דעם רבי'ן לחרפות ולדראון עולם; חס ושלום וויי טון א טאטע, חס ושלום וויי טון א מאמע, חס ושלום זיך מתחצף זיין פאר אנדערע וואס ווייסן נישט פון רבי'ן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו.) אויפ'ן פסוק (דברים ו, ה): "ואהבת את ה' אלהיך" - זאלסט זען עס זאל ארויסקומען א קידוש השם דורך דיר, דער אייבערשטער זאל באליבט ווערן דורך דיר. ווייל ווען א מענטש פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין וואס זאגן מענטשן? "אשרי אביו שלמדו תורה", וואויל זענען זיינע עלטערן וואס האבן אים געלערנט תורה; "אשרי רבו שלמדו תורה", וואויל איז פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה; "אוי להם לבריות שלא למדו תורה", וויי איז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין תורה; אויף איינעם וואס פירט זיך ערליך זאגט מען: קוקט אן דעם מענטש, וויבאלד ער לערנט תורה פירט ער זיך אויף אזוי ערליך. אויף אים זאגט דער פסוק (ישעיהו מט, ג): "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר", דער אייבערשטער בארימט זיך מיט אזא איינעם. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זע צו לערנען יעדן טאג פון זיין לעבן אביסל תיקונים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמות, שובבי"ם, כ"ב טבת, שנת תשפ"א לפרט
קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער ... נרו יאיר

איך געב דיר א מתנה דעם הייליגן ספר תיקוני זוהר לכבוד זיין סיום וואס דו האסט יעצט מסיים געווען די צענטע מאל ספר תיקוני זוהר.

זע צו לערנען יעדן טאג פון זיין לעבן אביסל תיקונים, דאס וועט דיר

אויסלייטערן און אויסוואשן פון אלע שלעכטס.

עס איז באוויסט די מעשה, א איד איז געקומען צום הייליגן אריז"ל בעטן א תיקון אויף זיינע גראבע עבירות רחמנא לצלן, האט אים דער אריז"ל געזאגט ער זאל לערנען יעדן טאג פינף בלעטער תיקוני זוהר, דאס וועט זיין א תיקון פאר אים.

ווען דו ענדיגסט אלע זיבעציג תיקונים זאלסטו אויף לערנען די השמטות ביים סוף.

די שמות פונעם אייבערשטן זאגט מען נישט ארויס, מען קוקט דערויף אן ארויסזאגן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אלע זוכה זיין צו מתקן זיין וואס מיר דארפן מתקן זיין.
דיין ראש ישיבה.

...

א גוטער מלמד בויט אויף די קינדער, און האט געדולד צו די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמות, שובבי"ם, כ"ב טבת, שנת תשפ"א לפ"ק ק"ץ

לכבוד ... גרו יאיר, מלמד

זיין א מלמד איז א גרויסע אחריות; א גוטער מלמד איז נישט ווער עס מאכט בעסערע צעטלעך אהיים צו שיקן וכו', א גוטער מלמד געבט אכטונג אויף די קינדער, ער בויט אויף די קינדער, ער האט הלל'ס געדולד צו די קינדער.

אמאל פלעגסטו מיר רופן אפאר מאל א טאג פרעגן: 'איך האב גוט געטון אזוי?' 'איך האב גוט געטון אזוי?' האסט מיר דערציילט יעדע פֿרט ופֿרט, דעמאלט בין איך געווען זייער רואיג, איך האב מיטגעהאלטן וואס טוט זיך, איך האב געוויסט אז דו וועסט מיר זיכער דערציילן ווען דו ביסט ארויס פון די כלים וכו'. לעצטנס רופסטו מיר מער נישט, איך הער נישט פון דיר; בין איך אביסל באזארגט אויב אלעס איז בסדר גמור.

נישט אז איך זוף זיך ארבעט, נאר איך וויל דו זאלסט זיין א געדולדיגער

מלמד, נישט שרייען וכו'; אז מען דארף שרייען איז שוין ביטער, אז די קינדער כאפן טאג און נאכט פסקים איז נישט גוט.

איך זע דיין צעטל וואס דו מאכסט וועכנטליך, אבער דאס מיינט פאר מיר גאר ווייניג, איך וויל וויסן וואס טוט זיך אונטערן צעטל, אויב דארט ליגט א מלמד וואס האט געדולד - איז גוט, אויב ליגט א נערווענדיגער נערוועזער מלמד - איז נישט גוט.

איך ווארט צו הערן וואס טוט זיך.

...

א גוטער מלמד מעסט זיך נישט מיט וויפיל צעטלעך ער שיקט

אהיים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמות, כ"ג טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר, מלמד תלמוד תורה קרית יואל

איך האף דו האסט פארשטאנען וואס מיר האבן גערעדט; א גוטער מלמד, א גוטע תלמוד תורה מעסט זיך נישט מיט וויפיל צעטלעך די קינדער קומען אהיים, נישט דאס מאכט דעם מלמד בעסער אדער ערגער, אויב דער מלמד איז א נערוועזער, אנגעפילט מיט נערוון וועט אים נישט נוצן די צעטלעך וכו'.

מיר קען מען נישט פארקויפן וואס א מלמד איז, איך בין געווען א מלמד מיט יארן צוריק; די אלע קונטרסים, צעטלעך, טשארטס וכו', וכו' - איז לא מעלה ולא מוריד, דער עיקר דארף מען האבן מלמדים וואס געבן אכטונג אויף די קינדער, מלמדים וואס זענען רואיג, מלמדים וואס זענען נישט נערוונדיג השם ירחם.

אין די ווילאמסבורג'ע חדר פלעגט מען אריינלייגן כחות אין די זאכן, מען פלעגט פרויברין צו ווייזן פאר די עלטערן וויפיל בעסער די תלמוד תורה איז, אז מען איז געלונגען מיט ארט"ס ענ"ד קרעפט"ס, ביז איך האב געבעטן מען זאל אלעס אפלאזן, מען זאל אריינלייגן די קאפ, מח, מחשבה, הארץ און געפיל אין די קינדער, לערנען מיט זיי און זיי אויפהייבן, אויפבויען.

...

די מחשבות פייניגן דעם מענטש

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת שמות, שבת מברכים, כ"ד טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

בנוגע די אלע מחשבות וואס לאזן דיר נישט מנוחה וכו', דו ביסט אזוי פארלוירן; דו ווילסט אביסל רואיגקייט אבער דו קענסט זיך נישט בארואיגן, שטענדיג ביסטו צעמישט, דו טראכסט איבער, דו קענסט זיך נישט צאמנעמען דינע מחשבות.

נעם די עצה פון התבודדות; איך שרייב דיר א קליינע תפלה וואס דו זאלסט זאגן זען טאג, וועסטו זען גרויסע ניסים; דא האסטו די תפלה:

"הייליגער באשעפער, איך האב א פראבלעם, איך בין נישט רואיג; מיינע מחשבות פייניגן מיר, מיינע מחשבות לאזן מיר נישט מנוחה, איך טראכט טאג און נאכט איבער אלטע זאכן: 'איך האב גוט געטון?' 'איך האב נישט גוט געטון?' איך פייניג זיך מיט ספיקות, איך בלייב שטיין ביי יעדע קלייניקייט, עס האקט מיר אין קאפ: 'יא גוט געטון, נישט גוט געטון?' 'איך בין יא גוט? איך בין נישט גוט?' הייליגער באשעפער, די יסורים איז אומדערטרעגליך, עס איז אזוי שווער; פון אינדרויסן זע איך אויס געזונט, איך זע אויס פוין, אבער אינעווייניג בין איך חרוב ונחרב, איך קען זיך נישט ארויסברענגען מיינע ווייטאג, אבער דו ביסט דאך "היודע מחשבות", דו ווייסט מיינע מחשבות, בעט איך דיר, "יודע מחשבות הושיעה נא", העלף מיר, הייל מיך אויס, נאר דו קענסט מיר אויסהיילן, איך האב נישט קיין שום אנדערע וועג זיך צו היילן, קיינער האט נישט קיין רפואה פאר מיר, דו אייבערשטער קענסט מיר אויסהיילן, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך ה' צורי וגואלי".

אז דו וועסט זאגן די תפלה לכל הפחות איינמאל א טאג זאג איך דיר צו אז דו וועסט זען א גרויסע נס, דו וועסט באקומען מנוחה אין דיין מח.

איך בעט דיר דו זאלסט מיר ווייטער שרייבן, ווייל איך האב דיר זייער ליב, איך האלט זייער פון דיר, איך זע אין דיר אן עתיד א שיינעם.

פון דיין ראש ושיבה.

יעצט זאלט איר זאגן תהלים צו דאנקען דעם אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת שמות, שבת מברכים, כ"ד טבת, שנת
תשפ"א לפרט קטן

הפלה החשובה ... תחי'

מזל טוב פאר אייער שידוך, דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט
אויפֿשטעלן שיינע ליכטיגע דורות.

איך געב אייך א מתנה, א תהלים; א גייע תהלים. דער תהלים וועט זיין אייער
"דאנק תהלים"; אין די אלטע תהלים האט איר געבעטן און געבעטן, איבער
הונדערט מאל אויסגעזאגט תהלים איר זאלט טרעפן אן ערליכער חתן, א ירא
שמים, א בעל מידות וכו', וכו'; יעצט אז איר האט זוכה געווען צו טרעפן אזא
טייערע חתן - דארפט איר אנהייבן דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן.
פון דער ראש ישיבה.

...

זיין שטארק אין די צוויי זאכן וואס דער רבי האט אונז געהייסן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

שטארק זיך אין די צוויי זאכן וואס דער רבי האט אונז געהייסן.

די ערשטע זאך, מען זאל לערנען יעדן טאג הלכה; דער רבי האט געוואלט
מען זאל האבן צוויי שיעורים אין הלכה, איין שיעור אין שלחן ערוך הקטנים -
דאס איז "מחבר און רמ"א", און נאכדעם נאך א שיעור אין שלחן ערוך הגדולים
- א שיעור אין שלחן ערוך מיט אלע פוסקים וואס זענען געדרוקט ארום דעם
שלחן ערוך - טורי זהב, מגן אברהם וכו'; קוק דער לשון וואס דער רבי זאגט
(שיחות ה"ו, סימן כט): "כל איש ישראל מחיב ללמד בכל יום יום פוסקים, ולא
יעבר", יעדער איד איז מחויב צו לערנען יעדן טאג הלכה, "וואס הוא אנוס ואין לו
פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעף 'שלחן ערוך' באיזה מקום שהוא, אפילו שלא

במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוף", אויב מען האט נישט קיין צייט וכו' זאל מען לערנען אן הלכה, אפילו נישט פסדן וואו מען האלט וכו', "כי צריך ללמד איזה דין בשלחן ערוף בכל יום יום כל ימי חייו", וייל מען איז מחויב צו לערנען יעדן טאג הלכה.

הלכה איז געווען ביים רבי'ן דער וויכטיגסטער שיעור; דער רבי האט געזאגט (שם) אז הלכה קומט פאר אלע אנדערע שיעורים, "כי על ידי חטאים נתערב טוב ורע", וייל דורךדעם וואס א מענטש זינדיגט מישט ער אויס גוטס מיט שלעכטס; ער ווייסט נישט וואס איז גוט און וואס איז שלעכט, אויף שלעכטס זאגט ער אז דאס איז טוב, און אויף גוטס זאגט ער אז דאס איז רע; די עצה אויף דעם איז, צו לערנען הלכה, "ועל ידי למוד פוסק, שמברר הכשר והפסול המתיר והאסור הטהור והטמא, על ידי זה נתברר ונפרש הטוב מן הרע", וייל ווען מען לערנט הלכה זעט מען גלייך וואס איז גוטס און וואס איז שלעכטס, וואס מעג מען טון און וואס טאר מען נישט טון.

די צווייטע זאך, יעדער איד דארף יעדן טאג זיך מתבודד זיין; זיך אויסרעדן דאס הארץ צום אייבערשטן אין א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, אויף די אייגענע שפראך וואס מען איז צוגעוואוינט צו רעדן, אויף מאמע לשון, מען זאל אלעס דערציילן פאר'ן אייבערשטן; אלעס וואס גייט אריבער ברוחניות ובגשמיות, ווי דער יצר הרע ווארפט אלץ אראפ וכו' און וויפיל מאל מען וויל זיין גוט וכו' גייט עס נישט.

מיטוואך נאכט, ראש חודש שבט וועט זיין א צאמקום פאר פרויען; זע דיין ווייב זאל קענען קומען, זי זאל קענען שעפן פרישע כחות צו קענען אנגיין מיט די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אריינלייגן אין די קינדער אמונה, וועלן זיי נישט זוכן אנדערע גליקן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, שוכבי"ם, כ"ו טבת, שנת תשפ"א לפרט
קטן

מרת ... תחי', טיטשער בית פיגא ברסלב

שטארקט אייך מיט אייער ארבעט; מחנה זיין אידישע קינדער איז פון די
חשוב'סטע זאכן, בפרט היינטיגע צייטן ווען עס בלאזט אועלכע שטארקע ווינטן,
אידישע קינדער פאלן אוועק השם ישמרנו - זענען די לערערנים זייער חשוב.
לייגט אריין אידישקייט מיט זיסקייט, לייגט עס אראפ פאר די מיידלעך מיט
שטאלץ, מיט זאפט; זיי זאלן נישט נאכגיין די נישט גוטע וועג.

על פי רוב די אלע קינדער וואס קומען פון צעבראכענע שטובער די זוכן זיך
אנצוטון נישט איידל, זיי זוכן צופרידנקייט. זיי האבן נישט קיין לעבן, זיי זוכן
ליבשאפט, זיי זוכן שמחה, נעבעך די יונגע נשמה'לעך, זיי לעכצן פאר א טעם אין
לעבן; למשל די מיידל ... זי האט נישט קיין שטוב, טאטע מאמע הרגענען זיך,
די קינדער הערן ווי זיי שרייען א גאנצן טאג אז מען גייט זיך גט'ן השם ישמרנו,
דאס מאכט זי זאל זיך שמירן די פנים און זיך אנטון קורץ.

בעט איך אייך זייער, איר זאלט נישט אויפהערן רעדן פונעם אייבערשטן;
באגיסט זיי מיט חזוק, וועלן זיי נישט דארפן די אלע זאכן, זיי וועלן זיין צופרידן.
נאך א נקודה. ביי די תלמידות וואס פאלגן, זיי פירן זיך איידל - וועל איך
ווייטער זיין שדכן, אבער די וואס פאלגן נישט; וויפיל איך בעט זיך און איך
שרייב זיי מען זאל נישט רעדן צווישן זיך פון שידוכים, די וואס רעדן ווייטער -
וועל איך נישט טון פאר זיי.

ברוך השם פאריגע וואך איז געווען דריי שידוכים, אלע דריי פלות זענען
איידל, זיי רעדן נישט פון זאכן וואס מען דארף נישט; בין איך געווען זייער שדכן.

...

א קליינע שמועס וואס עלטערן רעדן צו די קינדער, קען זיי

געבן לעבן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו האסט יעצט דאס ערשטע מאל אין לעבן געענדיגט ספר בראשית שנים מקרא ואחד תרגום; דו ביסט מעביר סדרה יעדן טאג אביסל, זונטאג הייבסטו אן די פרשה און דו לערנסט ביז שני, מאנטאג לערנסטו ביז שלישי און אזוי ענדיגסטו יעדע וואך די פרשה.

דער הייליגער ארז"ל זאגט (פרי עץ חיים, שער הנהגת הלימוד [ע' שנו]) מען זאל מעביר סדרה זיין ערב שבת; אבער א מענטש טאר זיך נישט נארן, מען דארף קוקן צי מען איז מעביר סדרה, אז עס גייט אריבער וואך נאך וואך אן קיין חומש רש"י, אן קיין מעביר סדרה זיין - דארף מען טון אזוי ווי די הלכה זאגט, דער שלחן ערוך פסק'נט (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין, און דער משנה ברוכה ביעננט אראפ (שם, סעיף קטן ח) פונעם הייליגן גר"א זכר צדיק לברכה, אז ער האט זיך אזוי געפירט. יעדן טאג האט ער מעביר סדרה געווען אביסל; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער. אז מען גייט אויף דעם וועג, דעמאלט קען מען זיין זיכער אז מען וועט ענדיגן יעדע וואך די פרשה.

אויף דיין פראגע וועגן רעדן צו די טעכטער וכו'; וויסן זאלסטו אז מיידלעך דארפן א שטארקע שמירה, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במדבר רבה יא, סימן ה): "וישמרה בנות", א מיידל דארף א שטארקע שמירה; בפרט היינטיגע טעג איז דא אסאך פריצות, דארף מען אכטונג געבן אויף די קינדער, זיי אנזאגן זיי זאלן זיך אכטונג געבן פון מגינולים און משחיתים.

ווען מען רעדט צו די קינדער טאר מען נישט דערשרעקן; מען טאר נישט אריינלייגן אין קינדער זיי זאלן לעבן אין שרעק, מען דארף זיי אבער אנגרייטן זיי זאלן זיך אכטונג געבן נישט אריין צו פאלן אין שלעכטע זאכן.

די אלע אויבער חכמים וואס האלטן זיך קלוג און זאגן מען זאל נישט רעדן, מיטן טענה: 'וואס דארף מען רעדן צו קינדער וכו'?' די זענען נישט גערעכט,

ווייל דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו מסאטמאר האט געהייסן די מלמדים זאלן רעדן צו די קינדער זיי זאלן זיין הייליג; וויפיל מען האט געזאגט דעם רבי'ן: 'פארנואס פעלט אויס צו רעדן צו קינדער?' האט דער רבי זיך גע'עקשנט' און געזאגט: "ענדערש זאלן זיי דאס הערן פונעם מחנך אויף א הייליגע וועג ווי איידער אריינפאלן אין עבירות".

יפה שעה אחת קודם, מיט א קליינע שמועס וואס טאטע מאמע רעדן צו די קינדער קענען זיי געבן לעבן דעם קינד; ווער עס טוט מיט מענטשן ווייסט וויפיל מענטשן לייך אין לעבן און וויפיל מענטשן זענען צוגרינד געגאנגען נאר פון דעם וואס מען האט זיי באעוולה'ט רחמנא לצלן, מען האט זיי גענוצט פאר עבירות; וואלטן זיי געוויסט זיך צו היטן וואלטן זיי זיך נישט געלאזט און זיי וואלטן געבליבן געזונט און ערליך.

בנוגע וואס איר זענט אריבער; דו פרגעסט וואס מען וויל פון הימל, פון הימל וויל מען ענק אויפנועקן איר זאלט אנהייבן דאנקען דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס ער טוט מיט אייך. מענטשן כאפן זיך נישט וויפיל מען דארף דאנקען דעם אייבערשטן אויף די חסדים, מען קוקט אויפ'ן לעבן ווי א זאך וואס קומט אזוי צו זיין, ביז זאכן הייבן אן גיין שלא כסדר, דעמאלט וועקט מען זיך אויף פון שלאף.

בנוגע וואס דו מוטשעסט זיך מיט שמירת עינים וכו'; איידער דו גייסט ארויס פון שטוב זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן ביי די מזוזה אז דו זאלסט האבן שמירת עינים. זאג דעם פסוק (ישעיה לג, ו): "הן אראלם צעקו חצה, מלאכי שלום מר יבקיין", אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות אות ראיה, חלק ב', סימן ט): "כשאדם יוצא לשוק ומתברא שלא יבוא לידי הרהור על ידי הראיה שיראה נשים פנות, יאמר הפסוק 'הן אראלם צעקו חצה' וכו', ועל ידי זה ינצל מראות", אויב מען האט מורא אז מען וועט נקשל ווערן מיט ראיות אסורות ווען מען גייט אין גאס זאל מען זאגן דעם פסוק פאר מען גייט ארויס פון שטוב; און בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, העלה מיר איך זאל זיך קענען היטן מיינע אויגן, העלה מיר איך זאל נישט ווערן פארברענט פונעם יצר הרע וואס וויל מיר אויסרייסן פון די וועלט און פון זענע וועלט, ברענג מיר צוריק אהיים בשלום. רבוננו של עולם, העלה מיר איך זאל היטן מיינע אויגן, העלה מיר איך זאל געדענקען פון דיר, איך זאל נישט נאכגיין דעם יצר הרע".

די פאר ווערשטער ביי די מזוזה וועט דיר געבן הימלישע כחות צו קענען היטן די אויגן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

דער עיקר העלחה מיט תלמידים איז סבלנות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, שוכבי"ם, כ"ו טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד המלמד ... גרו יאיר, קרית ברסלב ליבערטי

אז דו ווילסט מצליח זיין מיט די תלמידים זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן; בעט אים דו זאלסט זיין רואיג, דו זאלסט האבן געדולד צו די קינדער, ווייל דער עיקר העלחה מיט תלמידים איז סבלנות; ווי מער סבלנות מען האט - אלץ מער איז דא העלחה.

אין שטעטל קען מען זיך מתבודד זיין צווישן פעלדער און וועלדער, מען קען זיך גוט אויסשריייען; מען קען שרייען ע' קליין ביז מען איז זוכה אריינצוקומען אין די קדושה (עיין ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב).

דא האסטו א קליינע תפלה, מיט דעם זאלסטו אנהייבן דעם טאג:

"רבונו של עולם, איך לויב דיר און איך דאנק דיר אז איך האב די זכני צו לערנען תורה מיט תינוקות של בית רבן, איך בעט דיר אייבערשטער, העלף מיר איך זאל האבן סבלנות צו די קינדער, העלף מיר איך זאל זיין רואיג. איך בין אזוי גערנועז; שטענדיג בין איך גערנועז, איך בין אנגעצויגן פון גארנישט מיט נישט, אלץ בין איך אנגעצויגן, איך האב מורא אז איך געב דאס אויס אויף די קינדער.

הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל וויסן ווי אזוי צו רעדן צו די קינדער, זיי זאלן אננעמען וואס איך זאג; העלף מיר איך זאל זיי אויפבויען, זיי זאלן ליב האבן צו לערנען און דאווענען. העלף מיר איך זאל זיי אלע ליב האבן, איך זאל זען זייערע מעלות."

אז דו וועסט בעטן אויף דעם וועסטו מצליח זיין.

...

בערות השם תכבוד

עצתו אמונה

פלאר קינזלטי

טייערע קינדער, ווער פון אייך האט זיך שוין אמאל אויסגעגליטשט? ווער פון אייך איז שוין אמאל אראפגעפאלן און זיך צעקלאפט? הערט א מעשה פון א ברסלב'ער חסיד וואס איז אראפגעפאלן, ער האט זיך אויסגעגליטשט אין די שניי.

דער הייליגער רבי נתן האט געהאט א תלמיד רבי נחמן טולטשינער; רבי נחמן טולטשינער איז געווען זייער געטריי צו זיין רבי, רבי נתן, ער האט באדינט רבי נתן זייער געטריי. אמאל איז רבי נחמן געגאנגען אין גאס ווען עס איז געווען זייער גליטשיג, ער האט געכאפט א גליטש און ער איז אראפגעפאלן אין די שניי.

דארט איז געווען אן אלטע פרוי וואס האט נישט ליב געהאט ברסלב'ע חסידים, זי האט געהערט אסאך לשון הרע אויפ'ן רבי'ן און אויף זיינע תלמידים, האט זי געלאכט און געזאגט: "זעסט? ביסט געפאלן ווייל דו ביסט א ברסלב'ער, דאס איז א שטראף פאר'ן זיין א ברסלב'ער!" אזוי האט זי געלאכט און געזאגט.

דער צדיק רבי נחמן זכותו יגן עלינו האט זיך נישט פארלוירן, ער האט זיך אויפגעהויבן, זיך אפגעפיצט פון די שניי און געזאגט פאר די אלטע אידענע: "איך בין געפאלן ווייל עס איז גליטשיג, איך בין געפאלן ווייל עס שנייט; ווייל איך בין א ברסלב'ער האב

איך זיך אויפגעהויבן, ווייל איך בין א ברסלב'ער בין איך נישט געבליבן אויף דער ערד; דער רבי לערנט אונז מיר זאלן זיך נישט פארלירן, אפילו מיר פאלן זאלן מיר זיך אויפהייבן, אפילו עס גייט אריבער וואס גייט אריבער זאלן מיר נישט ווערן מיואש".

די מעשה לערנט אונז צוויי זאכן; איינס, ווען מיר גייען אריבער א שוועריקייט, מיר צעקלאפן זיך - זאלן מיר נישט טראכטן אז דאס קומט ווייל מיר גייען צום צדיק. צווייטנס, מיר זאלן געדענקען וואס דער רבי לערנט אונז, מיר זאלן זיך נישט פארלירן, מיר זאלן זיך אויפהייבן און ווייטער אנגיין מיטן לעבן, טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן.

262

yehiel.your@gmail.com

יאאל ב.

חשוב'ע קינדער שיחיו !

מיט גרויס פרייד טוען מיר מעלדן אז די ערשטע גורל וועט אים
'רצה ה' פארקומען דאנערשטאג פרשת וארא, ראש חודש שבט
הבא עלינו לטובה !

נעמט אין אכט, דער געווינער דער חודש פון ווערן דערמאנט
ביים ציון פון הייליגן מוהרא"ש זצ"ל אין יבנאל וועט ווערן
דערמאנט אין די טעג פון די יארצייט - י"ז שבט (וואס געפאלט
היי יאר אום שבת קודש)

אין די זעלבע צייט ווילן מיר זיך באדאנקען פאר אלע חשוב'ע
קינדער פון וויליאמסבורג, בארא פארק, מאנטריאל און ארץ
ישראל וואס האבן איבערגעלאזט הערליכע שיינע און באלערנדע
מעסידזשעס וועלכע מיר האפן צו דרוקן דעם קומענדיגן וואך
אינעם קונטרס.

מיר וועלן נאכאמאל איבערגיין די דעטאלן פונעם גורל:

יעדעס קינד וואס וועט אריינשיקן סיי וואס פאר א נקודה וואס ער
האט ארויסגענומען פון די וועכנטליכע קונטרס "עצתו אמונה-איש
אמונות" און "עצתו אמונה פאר קינדער" וועט אריינגיין אין א גורל
אויף א שיינע מתנה.

דאס קען זיין א מעשה וואס מען האט אויפגעכאפט, א ווארט פון
חיזוק אויף א שוועריקייט וואס מען גייט דורך, א מידה וואס מען
האט זיך געלערנט, סתם א זאך וואס מען האט אויפגעכאפט, אדער
סיי וועלכע אנדערע זאך וואס מען האט געליינט אינעם קונטרס.

די גורל וועט ווערן ארויסגעצויגן איינמאל א חודש און דער
געווינער וועט קענען אויסוועלן איינע פון די פאלגנדע זאכן:

- עצתו אמונה אויף פאסט פריי פון אפצאל פאר זעקס חדשים

- איינע פון די חלקים עצתו אמונה אריינגעשריבן די נאמען דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א

- ווערן דערמאנט ביים ציון פון מוהרא"ש זצ"ל אין יבנאל

אזוי אויך וועט ווערן אויסגעקליבן יעדע וואך עטליכע שיינע מעסידזשעס וואס די קינדער האבן אריינגעשיקט און וועט ווערן געדרוקט אינעם וועכנטליכן קונטרס בעז"ה.

מעסידזשעס קען מען דערווייל איבערלאזן אויפ'ן טעלעפאן נומער 718-387-2691 ביי אפציע 6, די קינדער וואס לערנען אין די היכל הקודש ברסלב תלמוד תורה קענען דאס איבערגעבן פאר זייער מלמד שליט"א, אדער קען מען דאס שיקן אויף פאסט צום אדרעס:

Keren Hadfusa of Breslev 27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205

אזוי אויך קען דאס ווערן געשיקט דורך די עלטערן צום אימעיל אדרעס:

info@kerenhadfusa.org

מיר האפן מיט'ן אייבערשטניס הילף צוצולייגן נאך טעלעפאן און פעקס נומערן פון פארשידענע לענדער וואו מ'וועט קענען איבערלאזן מעסידזשעס.

ווען מען לאזט אריין די מעסידזש דארף מען צוערשט זאגן דעם נאמען, די יארגאנג און די שטאט וואו מ'וואוינט, און אויב מ'לערנט אין תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב זאל מען צולייגן דעם מלמד'ס נאמען, אזוי אויך ווען מ'שיקט דאס אריין בכתב.

חזקו ואמצו!

בעזהש"ת

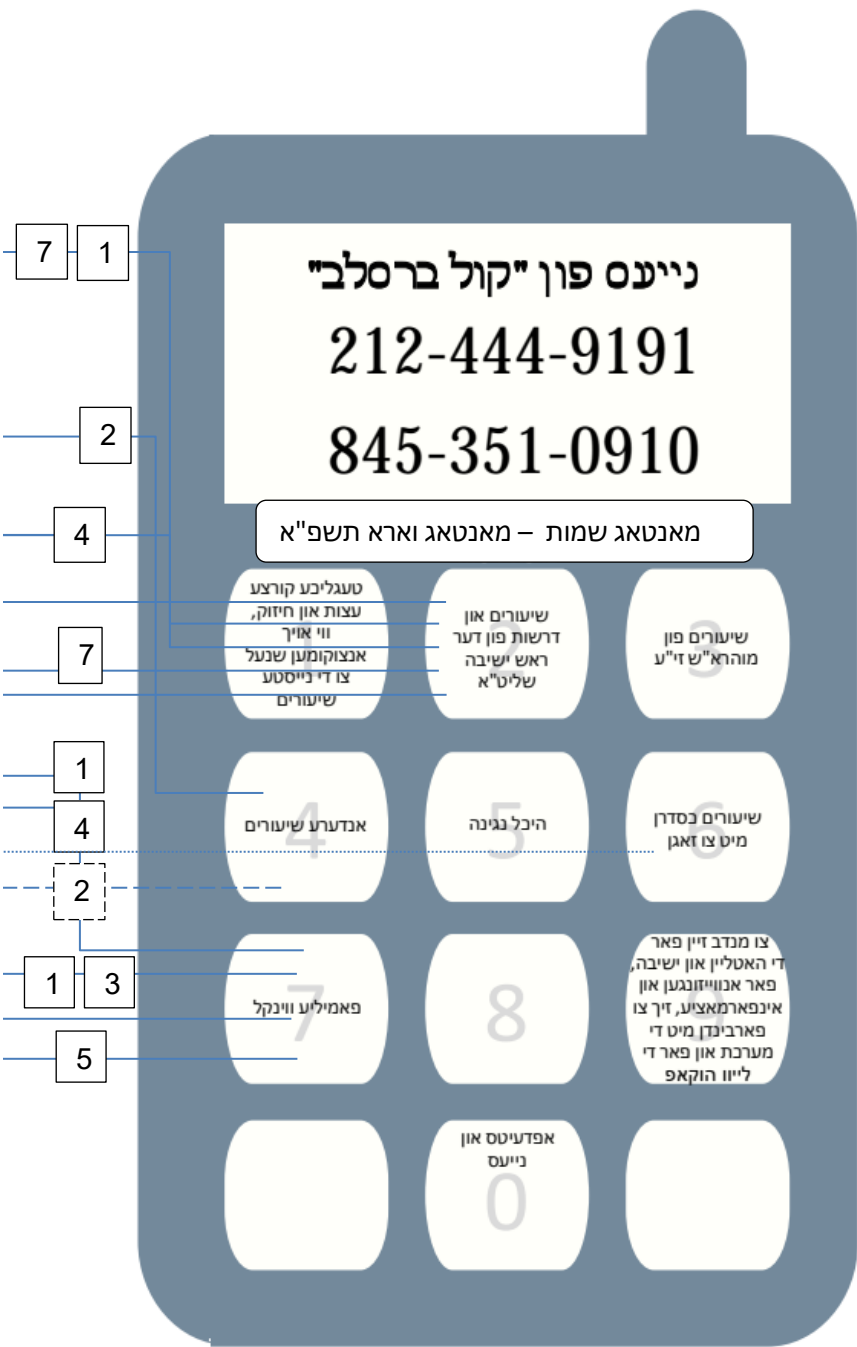
באקומט אויף די פאסט עדעו וואך בעז"ה
בית נצח, גליון היכל הקודש,
עצתו אמונה, און קרית ברסלב בלעטל

718-387-2691 / 102 רופט 3

אדער

אדער שיקט אן אימעיל צו subscribe@kerenhadfusa.org

נייעס פון "קול ברסלב"

212-444-9191

845-351-0910

מאנטאג שמות - מאנטאג וארא תשפ"א

טעגליכע קורצע
עצות און חיזוק,
ווי אויך
אנצוקומען שנעל
צו די נייסטע
שיעורים

שיעורים און
דרשות פון דער
ראש ישיבה
שליט"א

שיעורים פון
מוהרא"ש זי"ע

אנדערע שיעורים

היכל נגינה

שיעורים כסדרן
מיט צו זאגן

פאמיליע ווינקל

8

צו מנדב זיין פאר
די האטליין און ישיבה,
פאר אנווייזונגען און
אינפארמאציע, זיך צו
פארבינדן מיט די
מערכת און פאר די
לייוו הוקאפ

אפדעיטס און
נייעס

0

* **בשורה טובה פאר מלמדים און מחנכים ארום די וועלט!** בעד"ה האט מען געעפנט א פרישע אפטיילונג פון חינוך פאר מלמדים אויף 2 4 – "מלמדים שטיבל", קורצע און לענגערע שיעורים פון דער ראש ישיבה שליט"א אויף חינוך; מלמדים שמועסן זיך אויס, עצות און טיפס, שאלות ותשובות און געדאנקען פאר מלמדים, שיעורים אויף חינוך אין תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב.

* מ'האט בעד"ה צוגעלייגט א פרישע אפטיילונג וואו מ'קען מיטזאגן ליקוטי מוהר"ן אויפ'ן סדר פון עמוד יומי, **צום אנהייב פונעם נייעם מחזור – יום ב' פרשת וארא, ל"ז טבת שנת תשפ"א לפ"ק.**

- 66 - שיעור פון מאנטאג שמות: ס'וינט נישט צו קוקן
- 67 - שיעור פון דינסטאג שמות: וואס האב איך מיט שובב"ם?
- 68 - שיעור פון מיטוואך שמות אין ישיבה קטנה: סיומים
- 69 - שיעור פון מיטוואך שמות פארנאכטס: מזל טוב, א שידוך

1

- 69 - א שיעור פאר מחנכים פון דאנערשטאג שמות
- 70 - חינוך שיעור פון זונטאג וארא

3

די חינוך דרשות, סיי די נייע און סיי די אלטע זענען געווארן אריבערגעפירט צום מלמדים שטיבל קעסטל - 2, 4

2

שיעור פאר אינגעלייט ליל שישי פרשת שמות: טיפס אויף שלום בית

2 6

שיינע שמועסן ביים סוף פון פסחים דף מד, מה און נ

פרישע בריוו פון דער ראש ישיבה שליט"א פארגעליינט

2 5

פרישע מעשיות פון תפלה פון אינגעלייט, בחורים און קינדער

פרישע פערזענליכע מעשיות און חיזוק אויף הפצה

נייע שיעור מיט צו זאגן; זע באזונדערע מודעה

5
נייע אפטיילונג "מלמדים שטיבל"; זע באזונדערע מודעה

26 (פרשת שמות) – א פרישע לאנטש ברעיק שמועס, אן אפהאנדלונג איבער די שיינע חתונה וואס האט גארנישט געקאסט, פארוואס דארף הפצה גיין אזוי אינטערעסאנט, אן אינטערעסאנטע הצלה קאל און נאך.

פרישע מעשיות דערציילט פאר קינדער

6

- 85 – אן אינטערוויו מיט הרה"ח ר' שמואל קליין הל"ו, ווי אזוי קומט דאס אז אן עלטער זידע זאל זיך צוריק אריינזעצן אין ישיבה
- 86 – א שמועס מיט ר' בערל לעווי ווי אזוי יעדער קען עוסק זיין אין חסד של אמת
- 87 – אינטערוויו מיט ר' יענקי פיש איבער די זיבעציג שפראכן וואס ער האט זיך אויסגעלערנט
- 88 – א שמועס מיט ר' משה אר' שניצלער איבער שובב"ם
- 89 - א שמועס מיט ר' שלום פון קאנאדא איבער הפצה און ביליגע חתונות

אינעם קומענדיגן עמוד האבן מיר געברענגט שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א פון די פאראנגענע יארן אויף די פרשת השבוע [*אנגעהויבן פון די וואך און ווייטער וועלן מיר בעד"ה ברענגען די שיעורים פון קומענדיגע וואך*], און אלגעמייע דרשות.

שיעורים און דרשות פון דער ראש ישיבה שליט"א פון די פארגאנגענע יארן

~דרוקט 1 פאר אידיש, 2 פאר שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דערנאך 1 פאר טעגליכע דרשות~

- 2, 17: ב' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ו - וואו שטייט עס?
 2, 18: ג' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ו - קרעכץ עס אויס
 2, 19: ד' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ו - וואוילע קינדער
 2, 20: ה' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ו - די טשאלנט האט צוגעברענט
 2, 21: ו' בַּא תִשְׁעִ"ו - אלקאהאל
 2, 22: ז' בַּא תִשְׁעִ"ו - דביקות
 2, 23: ח' בַּא תִשְׁעִ"ו - די ווערים וועלן פוצן
- 3, 49: א' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ז - אז א שידוך איז באשערט
 3, 50: ב' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ז - דער סוחר מיט'ן ארעמאן
 3, 51: ג' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ז - ליידיגייערס
 3, 52: ד' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ז - מסביר זיין פאר קינדער
 3, 53: ה' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ז - א חסידישער בחור
 3, 54: ו' בַּא תִשְׁעִ"ז - יא טון אדער נישט טון
 3, 55: ז' בַּא תִשְׁעִ"ז - משניות איז נישט פאר דיר
 3, 56: ח' בַּא תִשְׁעִ"ז - ציל אין לעבן
 3, 57: ט' בַּא תִשְׁעִ"ז - א פלעשל ברוינפן
- 4, 49: א' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ח - סימן טוב ומזל טוב
 4, 50: ב' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ח - היטן די צייט
 4, 51: ד' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ח - וואס זאל איך טון?
 4, 52: ה' וּאֵרָא תִשְׁעִ"ח - בין אדם לחברו
 4, 53: מוצש"ק וּאֵרָא תִשְׁעִ"ח - בית המדרש היכל הקודש בלומינגראוו
 4, 54: ו' בַּא תִשְׁעִ"ח - גייסטישע פראבלעמען
 4, 55: ז' בַּא תִשְׁעִ"ח - אמונה טיילענאל
 4, 56: ד' בַּא תִשְׁעִ"ח - א פשוטער איד
 4, 57: ה' בַּא תִשְׁעִ"ח - אז מ'קען גיין גראד

5, 55: א' וארא תשע"ט - טלית ותפילין ראטעוועט
5, 56: ב' וארא תשע"ט - פארוואס פארוואס פארוואס
5, 57: ג' וארא תשע"ט - כעס אויסברוך
5, 58: ד' וארא תשע"ט - איינער זעט
5, 59: ה' וארא תשע"ט - דרך ארץ פאר עלטערן
5, 60: מוצאי שבת קודש וארא תשע"ט - הערן א צווייטן איד
5, 61: ג' בא תשע"ט - שטערן זעערס
5, 62: ד' בא תשע"ט - דרך ארץ אין שול
5, 63: ה' בא תשע"ט - מחי' זיין טאטע מאמע

6, 64: ב' וארא תש"פ – געלט אויף יענעמס צרות
6, 65: ג' וארא תש"פ – יענעם גייט נישט בעסער
6, 66: ה' וארא תש"פ: באשעפער א שידוך
6, 67: ג' בא תש"פ: א געשמאק אין לעבן
6, 68: ד' בא תש"פ: סיום הש"ס הבחור בערל שניטצלער
6, 69: ה' בא תש"פ: רזא דשבת

שיעורים פאר אינגעלייט:

~דרוקט 1 פאר אידיש, 2 פאר שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דערנאך 2 פאר וועכנטליכע דרשות~
2, 10: ב' בא תשע"ז - טאטע מאטע שווער און שוויגער

3, 13: ב' וארא תשע"ח - שלום בית
3, 14: ב' בא תשע"ח - חכמת החיים

4, 12: ה' וארא תשע"ט - פארגין דיין ווייב
4, 13: ה' בא תשע"ט - א געשמאקע שבת טיש

5, 14: ה' וארא תש"פ - היט שבת
5, 15: ה' בא תש"פ - אפרעדן אדער אויסרעדן

בשורה טובה!

די שטארק אייפגעכאפטע ווענטליכע קונטרסים

עצתו אמונה

איז שוין יעצט
דא צו
באקומען
אפגעשיקט

יעדע
וואך
צו אייער
טיר
אויף די
פאסט

פאר די ביליגע
פרייה פון בלוז

\$2.99

מער וואך

הערליכע
בריוו, שאלות
ותשובות אין
אלע אקטועלע
נושאים אין טאג
טעגליכן לעבן,
געשריבן דורכן
ראש ישיבה
הרה"ג ר'
זיאל ראטה
שליט"א

צו סובסקרייבן קענט איר רופן אדער שיקן א טעקסט

718.387.2691

קור
הדפסה
היכל
הקודש

אדער שיקט א אימעיל צו: subscription@kerenhadfusa.org

פילע אידן זענען שוין אויפגעראכטן
געווארן פון די געשמאקע בריוו,
מול מיט עצות און חיזוק פאר יעדן
פראבלעם, זייט אויך פון די גליקליכע!